វីសិន ៦០០០

ដំណោះស្រាយ រដ្ឋ ចំនួន ដប់មួយ ដែល បាន ស្នើ ឡើង សម្រាប់ ការ ស្តារ ឡើង វិញ ដោយ សន្តិវិធី នៃ អ៊ីស្រាអែល ដ៏ ធំ ជាង មុន មុន ការ យាង មក វិញ របស់ ព្រះមេស្ស៊ី គឺ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

កន្លែងណាដែលគ្មានចក្ខុវិស័យ ប្រជាជននឹងវិនាស៖
ប៉ុន្តែ អ្នក ណា ដែល កាន់ តាម ច្បាប់ អ្នក នោះ នឹង មាន សុភមង្គល។ សុភាសិត ២៩:១៨

មានពរហើយ សាសន៍ណាដែលយកព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះរបស់ខ្លួន ហើយសាសន៍ណាដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស ទុកជាមរតករបស់ទ្រង់។ ទំនុកដំកើង ៣៣:១២

ឆ្នាំគ្រិស្តសករាជ ២២៤០

ឆ្នាំ ២២៤០ តាមប្រតិទិនហ្គ្រេហ្គោរៀន ត្រូវគ្នានឹងឆ្នាំ ៦០០០ តាមប្រតិទិនហេព្រើរ ដែលមានសារៈសំខាន់ខាងទ្រឹស្ដីសាសនាយ៉ាងជ្រាលជ្រៅនៅក្នុងសាសនាយូដា។ យោងតាមប្រភពរបស់ពួករ៉ាប៊ីនបុរាណ (ដូចជាតាលមូដ និងហ្សូហារ) ឆ្នាំ ៦០០០ តាមប្រតិទិនហេព្រើរ គឺជាថ្ងៃផុតកំណត់ចុងក្រោយសម្រាប់ការមកដល់របស់ព្រះមេស្ស៊ី និងការចាប់ផ្តើមនៃយុគសម័យព្រះមេស្ស៊ី។

យុគសម័យមេស្ស៊ី៖ ក្រោមទ្រឹស្តី អវសាន នៃ ពិភពលោក របស់ ជនជាតិយូដា ការបង្កើតត្រូវបានបែងចែកជាប្រាំពីរសហស្សវត្សរ៍។ យុគសម័យប្រាំមួយដំបូងតំណាងឱ្យប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សជាតិ ខណៈដែលយុគសម័យទីប្រាំពីរគឺជាយុគសម័យនៃ « ថ្ងៃសប្ប័ទ » និងសន្តិភាពសកល។

រដ្ឋ ទាំង ដប់មួយ

អ៊ីស្រាអែល , អេហ្ស៊ីប , អ៊ីរ៉ាក់ , ហ្ស៊ូ ក ដានី , គុយវ៉ែត , លីបង់ , ប៉ាឡេស្ទីន , អារ៉ាប៊ីសាអូឌីត , ស៊ីរី , តួកគី, គ្រិស្តបរិស័ទ

• អ៊ីស្រាអែល - នៅថ្ងៃដដែលនោះ ព្រះយេហូវ៉ាបានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយអាប់រ៉ាម ដោយបន្ទូលថា អញបានឲ្យដីនេះដល់ពូជឯង ចាប់ពីទន្លេអេស៊ីបរហូតដល់ទន្លេធំ គឺទន្លេអឺប្រាត៖ ជនជាតិកែន ជនជាតិកែនស៊ីត ជនជាតិកាដម៉ូនីត ជនជាតិហេត ជនជាតិពេរីស៊ីត ជនជាតិរេផែម ជនជាតិអាម៉ូរី ជនជាតិកាណាន ជនជាតិគើកាស៊ីត និងជនជាតិយេប៊ូស។ ហើយអញនឹងឲ្យដីដែលឯងជាជនបរទេសដល់ឯង និងពូជឯងបន្ទាប់ពីឯង ទុកជាកម្មសិទ្ធិអស់កល្បជានិច្ច ហើយអញនឹងធ្វើជាព្រះរបស់ពួកគេ។ លោកុប្បត្តិ ១៥:១៨-២១ ; ១៧:៨

• អេហ្ស៊ីប - ប្រជាជននៅភាគខាងកើតនៃទន្លេនីលអាចធ្វើចំណាកស្រុកទៅភាគខាងលិចរបស់វា ឬធ្វើតាមគំរូរបស់ជនជាតិគីបៀន ។

• អ៊ីរ៉ាក់ - ប្រជាជននៅភាគខាងត្បូង និងខាងលិចនៃទន្លេអឺប្រាតអាចធ្វើចំណាកស្រុកទៅភាគខាងជើង និងខាងកើតរបស់វា ឬធ្វើតាមគំរូរបស់ជនជាតិគីបៀន ។

• យ័រដាន់ - ប្រជាជនទាំងអស់អាចធ្វើអន្តោប្រវេសន៍ទៅកាន់តំបន់ឦសាននៃប្រទេសស៊ីរី (ខាងលើទន្លេអឺប្រាត) ឬធ្វើតាមគំរូរបស់ជនជាតិគីបៀន ។

• គុយវ៉ែត - ប្រជាជននៅភាគខាងជើងដែលរងផលប៉ះពាល់នៃខេត្តចារ៉ាអាចធ្វើអន្តោប្រវេសន៍ទៅភាគខាងត្បូង ឬធ្វើតាមគំរូរបស់ជនជាតិហ្គីបៀន ។

• លីបង់ - ប្រជាជនទាំងអស់អាចធ្វើអន្តោប្រវេសន៍ទៅកាន់តំបន់ភាគឦសាននៃប្រទេសស៊ីរី (ខាងលើទន្លេអឺប្រាត) ឬធ្វើតាមគំរូរបស់ជនជាតិគីបៀន ។

• ប៉ាឡេស្ទីន - ប្រជាជនទាំងអស់អាចធ្វើចំណាកស្រុកទៅភាគខាងលិចនៃទន្លេនីល ឬទៅកាន់តំបន់ភាគឦសាននៃប្រទេសស៊ីរី (ខាងលើទន្លេអឺប្រាត) ឬទៅភាគខាងត្បូងនៃប្រទេសអារ៉ាប៊ីសាអូឌីត ឬធ្វើតាមគំរូរបស់ជនជាតិគីបៀន ។

• អារ៉ាប៊ីសាអូឌីត - ប្រជាជននៅភាគខាងជើងដែលរងផលប៉ះពាល់អាចធ្វើចំណាកស្រុកទៅភាគខាងត្បូង ឬធ្វើតាមគំរូរបស់ជនជាតិគីបៀន ។

• ស៊ីរី - ប្រជាជននៅភាគខាងត្បូង និងខាងលិចនៃទន្លេអឺប្រាតអាចធ្វើចំណាកស្រុកទៅភាគខាងជើង និងខាងកើតរបស់វា ឬធ្វើតាមគំរូរបស់ជនជាតិគីបៀន ។

• តួកគី - ប្រជាជននៅភាគអាគ្នេយ៍ដែលរងផលប៉ះពាល់អាចធ្វើចំណាកស្រុកទៅភាគខាងជើង ឬធ្វើតាមគំរូរបស់ជនជាតិគីបៀន ។

• គ្រិស្តបរិស័ទ - ប្រជាពលរដ្ឋនៃព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះគួរតែផ្សព្វផ្សាយ ប្រកាស និងបោះពុម្ពផ្សាយដំណឹងល្អទៅកាន់រដ្ឋចំនួន ១០ ផ្សេងទៀត និងក្នុងចំណោមប្រជាជាតិទាំងអស់។

អ្នករាល់គ្នាជាអំបិលនៃផែនដី ប៉ុន្តែបើអំបិលបាត់រសជាតិរបស់វាហើយ តើនឹងប្រៃដោយអ្វីបាន? នោះគ្មានប្រយោជន៍អ្វីក្រៅពីបោះចោលទៅឲ្យមនុស្សជាន់ឈ្លីឡើយ។ អ្នករាល់គ្នាជាពន្លឺនៃលោកីយ៍។ ទីណាដែលនៅលើភ្នំ នោះមិនអាចលាក់បាំងបានឡើយ។ មនុស្សមិនអុជទៀន ហើយដាក់វានៅក្រោមថាំងទេ គឺដាក់លើជើងចង្កៀងវិញ ហើយវាបំភ្លឺដល់អស់អ្នកដែលនៅក្នុងផ្ទះ។ ចូរឲ្យពន្លឺរបស់អ្នករាល់គ្នាភ្លឺនៅចំពោះមុខមនុស្ស ដើម្បីឲ្យគេឃើញការល្អរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយសរសើរតម្កើងព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌។ ម៉ាថាយ ៥:១៣-១៦

ព្រះយេស៊ូវ យាង មក មាន បន្ទូល ទៅ គេ ថា គ្រប់ ទាំង អំណាច បាន ប្រគល់ មក ខ្ញុំ នៅ លើ ស្ថានសួគ៌ ហើយ នៅ លើ ផែនដី ផង ដូច្នេះ ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា ទៅ បង្រៀន គ្រប់ សាសន៍ ហើយ ធ្វើ បុណ្យ ជ្រមុជ ទឹក ឲ្យ គេ ក្នុង ព្រះនាម ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និង ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ ហើយ បង្រៀន គេ ឲ្យ កាន់ តាម គ្រប់ ទាំង សេចក្តី ដែល ខ្ញុំ បាន បង្គាប់ ម

ក អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ មើល៍ ខ្ញុំ នៅ ជា មួយ អ្នក រាល់ គ្នា ជា រៀង រហូត រហូត ដល់ ចុង បំផុត នៃ លោកិយ។ អាម៉ែន។ ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០

ហើយដំណឹងល្អត្រូវតែផ្សព្វផ្សាយដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ជាមុនសិន។ ម៉ាកុស ១៣:១០

ទ្រង់ មាន បន្ទូល ទៅ គេ ថា ចូរ ទៅ គ្រប់ ទី កន្លែង ក្នុង លោកីយ៍ ហើយ ផ្សាយ ដំណឹង ល្អ ដល់ សត្វ លោក ទាំង អស់ ចុះ។ អ្នក ណា ដែល ជឿ ហើយ ទទួល បុណ្យ ជ្រមុជ ទឹក នឹង បាន សង្គ្រោះ តែ អ្នក ណា ដែល មិន ជឿ នឹង ត្រូវ បណ្តាសា។ ទី សម្គាល់ ទាំង នេះ នឹង តាម អ្នក ណា ដែល ជឿ គឺ គេ នឹង ដេញ អារក្ស ចេញ ដោយ នូវ ឈ្មោះ ខ្ញុំ គេ នឹង និយាយ ភាសា ថ្មី គេ នឹង ចាប់ ពស់ ហើយ បើ គេ ផឹក អ្វី ដែល មាន គ្រោះថ្នាក់ នោះ វា នឹង មិន ធ្វើ ឲ្យ គេ ឈឺ ឡើយ គេ នឹង ដាក់ ដៃ លើ អ្នក ជំងឺ ហើយ គេ នឹង បាន ជា សះស្បើយ។ ដូច្នេះ កាល ព្រះអម្ចាស់ បាន មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ គេ រួច ហើយ នោះ ទ្រង់ ត្រូវ បាន លើក ឡើង ទៅ ស្ថានសួគ៌ ហើយ គង់ នៅ ខាង ស្តាំ ព្រះ។ គេ ក៏ ចេញ ទៅ ផ្សាយ ដំណឹង ល្អ គ្រប់ ទីកន្លែង ដោយ ព្រះអម្ចាស់ ធ្វើការ ជាមួយ គេ ហើយ បញ្ជាក់ ព្រះបន្ទូល ដោយ ទី សម្គាល់ តាម ក្រោយ។ អាម៉ែន។ ម៉ាកុស ១៦:១៥-២០

កាល គេ បាន មក ជួបជុំ គ្នា ហើយ នោះ គេ ក៏ ទូល សួរ ទ្រង់ ថា ព្រះអម្ចាស់ អើយ តើ ទ្រង់ នឹង តាំង នគរ អ៊ីស្រាអែល ឡើង វិញ នៅ ពេល នេះ ឬ អី ទ្រង់ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ គេ ថា មិន មែន ជា ការងារ របស់ អ្នក រាល់ គ្នា ឲ្យ ដឹង ពី ពេល វេលា ឬ រដូវ កាល ដែល ព្រះវរបិតា បាន ដាក់ ដោយ ឫទ្ធានុភាព របស់ ទ្រង់ នោះ ទេ ប៉ុន្តែ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ទទួល ឫទ្ធានុភាព បន្ទាប់ ពី ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ បាន យាង មក សណ្ឋិត លើ អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ធ្វើ ជា ទី បន្ទាល់ ដល់ ខ្ញុំ នៅ ក្រុង យេរូសាឡឹម នៅ ក្នុង ស្រុក យូដា ទាំង មូល នៅ ស្រុក សាម៉ារី ហើយ រហូត ដល់ ចុង ផែនដី បំផុត ផង កិច្ចការ ១:៦-៨

រួច បាណាបាស ក៏ ចេញ ទៅ ក្រុង តើសុស ដើម្បី រក សូល កាល បាន រក ឃើញ ហើយ គាត់ ក៏ នាំ គាត់ ទៅ ក្រុង អាន់ទីយ៉ូក។ អស់ មួយ ឆ្នាំ ពេញ ពួក គេ បាន ជួបជុំ គ្នា ជា មួយ នឹង ពួក ជំនុំ ហើយ បង្រៀន មនុស្ស ជា ច្រើន។ ពួក សិស្ស ត្រូវ បាន ហៅ ថា ជា គ្រិស្ត សាសនិក ជា លើក ដំបូង នៅ ក្រុង អាន់ទីយ៉ូក។ កិច្ចការ ១១:២៥-២៦ (អាន់ទីយ៉ូក បុរាណ ស្ថិត នៅ ក្រោម ទីក្រុង អាន់តាគី សម័យ ទំនើប ក្នុង ខេត្ត ហាតៃ ភាគ ខាង ត្បូង ប្រទេស ទួរគី)។

ដូច្នេះ ក្រឹត្យវិន័យ គឺជា គ្រូ ណែនាំ យើង រាល់គ្នា ដើម្បី នាំ យើង មក ឯ ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បី ឲ្យ យើង បាន រាប់ ជា សុចរិត ដោយសារ សេចក្តី ជំនឿ។ ប៉ុន្តែ ក្រោយ ពី សេចក្តី ជំនឿ នោះ មក ដល់ យើង លែង នៅ ក្រោម គ្រូ ណែនាំ ទៀត ហើយ។ ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា ទាំង អស់ គ្នា ជា កូន របស់ ព្រះ ដោយសារ សេចក្តី ជំនឿ ដល់ ព្រះគ្រីស្ទ យេស៊ូវ ដ្បិត អស់ អ្នក ណា ដែល បាន ទទួល បុណ្យ ជ្រមុជ ទឹក ក្នុង ព្រះគ្រីស្ទ នោះ បាន ប្រដាប់ ខ្លួន ដោយ ព្រះគ្រីស្ទ ហើយ។ គ្មាន សាសន៍ យូដា ឬ សាសន៍ ក្រិក គ្មាន បាវ បម្រើ ឬ អ្នក មាន សេរីភាព គ្មាន បុរស ឬ ស្ត្រី ឡើយ ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា ទាំង អស់ គ្នា ជា តែមួយ ក្នុង ព្រះគ្រីស្ទ យេស៊ូវ។ ហើយ បើ អ្នក រាល់ គ្នា ជា របស់ ព្រះគ្រីស្ទ នោះ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ពូជ របស់ អ័ប្រាហាំ ហើយ ជា អ្នក ស្នង មរតក តាម សេចក្តី សន្យា។ កាឡាទី ៣:២៤-២៩

ជាចុងក្រោយ បងប្អូនអើយ ចូរមានកម្លាំងឡើងក្នុងព្រះអម្ចាស់ និងដោយឫទ្ធានុភាពនៃឫទ្ធិរបស់ទ្រង់។ ចូរពាក់គ្រឿងសឹកទាំងអស់របស់ព្រះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចទប់ទល់នឹងកលល្បិចរបស់អារក្សបាន។ ដ្បិតយើងមិនមែនតយុទ្ធនឹងសាច់ឈាមទេ គឺតយុទ្ធនឹងពួកអ្នកគ្រប់គ្រង ពួកអ្នកមានអំណាច ពួកអ្នកគ្រប់គ្រងនៃសេចក្ដីងងឹតនៃលោកិយនេះ និងពួកអាក្រក់ខាងវិញ្ញាណនៅស្ថានដ៏ខ្ពស់វិញ។ ដូច្នេះ ចូរយកគ្រឿងសឹកទាំងអស់របស់ព្រះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចទប់ទល់នៅថ្ងៃអាក្រក់ ហើយបន្ទាប់ពីបានធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងរួច ចូរឈរឡើង ដោយក្រវាត់សេចក្ដីពិតជុំវិញចង្កេះ ហើយពាក់អាវក្រោះនៃសេចក្ដីសុចរិត ហើយពាក់ស្បែកជើងដោយការរៀបចំដំណឹងល្អនៃសន្តិភាព។ ជាពិសេស ចូរយកខែលនៃជំនឿ ដែលអ្នករាល់គ្នាអាចពន្លត់ព្រួញភ្លើងទាំងអស់របស់ពួកអាក្រក់បាន។ ចូរយកមួកសុវត្ថិភាពនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ និងដាវនៃព្រះវិញ្ញាណ ដែលជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ចូរអធិស្ឋានជានិច្ចដោយការអធិស្ឋាន និងការអង្វរគ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ហើយចាំយាមដោយការតស៊ូ និងការអង្វរគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់។ ហើយ សម្រាប់ ខ្ញុំ ដើម្បី ឲ្យ បាន ឮ ពាក្យ សម្ដី ដើម្បី ឲ្យ ខ្ញុំ អាច បើក មាត់ ដោយ ក្លាហាន ដើម្បី ប្រកាស ពី អាថ៌កំបាំង នៃ ដំណឹង ល្អ ដែល ខ្ញុំ ជា ទូត ជាប់ ចំណង ដើម្បី ឲ្យ ខ្ញុំ អាច និយាយ ដោយ ក្លាហាន តាម ដែល ខ្ញុំ គួរ និយាយ។ អេភេសូរ ៦:១០-២០

ប៉ុន្តែ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ពូជ ដែល បាន ជ្រើស រើស ជា ពួក សង្ឃ ហ្លួង ជា សាសន៍ បរិសុទ្ធ ជា រាស្ត្រ ដ៏ ពិសេស ដើម្បី ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា បាន បង្ហាញ ពី ការ សរសើរ របស់ ព្រះអង្គ ដែល បាន ហៅ អ្នក រាល់ គ្នា ចេញ ពី សេចក្ដី ងងឹត ឲ្យ ចូល ទៅ ក្នុង ពន្លឺ អស្ចារ្យ របស់ ព្រះអង្គ កាល ពី ដើម មិន មែន ជា រាស្ត្រ របស់ ព្រះ ទេ ឥឡូវ នេះ ជា រាស្ត្រ របស់ ព្រះ ដែល មិន បាន ទទួល សេចក្ដី មេត្តាករុណា ទេ ប៉ុន្តែ ឥឡូវ នេះ បាន ទទួល សេចក្ដី មេត្តាករុណា ហើយ។ ១ពេត្រុស ២:៩-១០

ឧទាហរណ៍នៃពួកគីបៀន

យ៉ូស្វេ ៩
១ កាល ស្ដេច ទាំង អស់ ដែល នៅ ត្រើយ ទន្លេ យ័រដាន់ នេះ នៅ តាម ភ្នំ នៅ តាម ជ្រល
ង ភ្នំ និង នៅ តាម ឆ្នេរ សមុទ្រ ធំ ទាំង អស់ ដែល នៅ ទល់ មុខ នឹង ស្រុក លីបង់
គឺ សាសន៍ ហេត សាសន៍ អាម៉ូរី សាសន៍ កាណាន សាសន៍ ពេរិស៊ីត សាសន៍ ហេវី និង សាសន៍ យេ
ប៊ូស បាន ឮ ដំណឹង នោះ
2 នោះ គេ បាន មូល គ្នា មក ច្បាំង ជា មួយ យ៉ូស្វេ និង អ៊ីស្រាអែល ដោយ ចិត្ត គំនិត
តែ មួយ។
3 កាល អ្នក ក្រុង គីបៀន បាន ឮ ពី ការ ដែល យ៉ូស្វេ បាន ធ្វើ ដល់ ក្រុង យេរីខូ និង
ក្រុង អៃយ
៤ពួកគេ បាន ធ្វើ ការ ដោយ ប៉ិនប្រសប់ ហើយ បាន ទៅ ធ្វើ ពុត ដូចជា ពួកគេ ជា ទូត
ហើយ យក កាបូប ចាស់ៗ ដាក់ លើ លា របស់ ពួកគេ និង ដប ស្រា ចាស់ៗ រហែក ហើយ
ចង វា ទុក។
៥ ហើយ ស្បែកជើង ចាស់ៗ ដែល មាន ស្នាម ប្រឡាក់ នៅ លើ ជើង របស់ ពួកគេ និង ស
ម្លៀក បំពាក់ ចាស់ៗ នៅ លើ វា ហើយ នំប៉័ង ទាំងអស់ ដែល ពួកគេ ទទួល បាន គឺ ស្ងួ
ត ហើយ ដុះ ផ្សិត។
6 គេ ក៏ ទៅ ឯ យ៉ូស្វេ នៅ ជំរំ គីលកាល ហើយ និយាយ នឹង លោក និង ពួក អ៊ីស្រាអែល
ថា យើង ខ្ញុំ មក ពី ស្រុក ឆ្ងាយ ដូច្នេះ សូម តាំង សញ្ញា នឹង យើង ខ្ញុំ ឥឡូវ នេះ

7 ពួក អ៊ីស្រាអែល ក៏ និយាយ ទៅ កាន់ ពួក ហេវី ថា ប្រហែល ជា អ្នក រាល់ គ្នា រស់ នៅ ក្នុង ចំណោម យើង ហើយ តើ យើង អាច ធ្វើ សម្ពន្ធមេត្រី ជា មួយ អ្នក រាល់ គ្នា បាន ឬ?

8 គេ ក៏ ជម្រាប យ៉ូស្វេ ថា យើង ខ្ញុំ ជា អ្នក បម្រើ របស់ លោក ហើយ យ៉ូស្វេ ក៏ សួរ គេ ថា អ្នក រាល់ គ្នា ជា អ្នក ណា ហើយ មក ពី ណា

9 ហើយ គេ ជម្រាប លោក ថា ពួក អ្នក បម្រើ របស់ លោក បាន មក ពី ស្រុក ឆ្ងាយ ណាស់ ដោយ ព្រោះ ព្រះនាម នៃ ព្រះយេហូវ៉ា ជា ព្រះ របស់ លោក ដ្បិត យើង ខ្ញុំ បាន ឮ ពី កិត្តិនាម របស់ លោក និង ពី គ្រប់ ទាំង ការ ដែល លោក បាន ធ្វើ នៅ ស្រុក អេស៊ីប

10 ហើយ គ្រប់ ទាំង ការ ដែល ទ្រង់ បាន ធ្វើ ដល់ ស្តេច ទាំង ពីរ របស់ សាសន៍ អាម៉ូរី ដែល នៅ ត្រើយ ខាង នាយ ទន្លេ យ័រដាន់ គឺ ដល់ ស៊ីហុន ជា ស្តេច ក្រុង ហែសបូន និង ដល់ អុក ជា ស្តេច ស្រុក បាសាន ដែល នៅ ក្រុង អាសថារ៉ូត។

១១ហេតុ នោះ ពួក ព្រឹទ្ធាចារ្យ របស់ យើង និង ប្រជាជន ទាំង អស់ នៅ ក្នុង ស្រុក របស់ យើង បាន និយាយ មក យើង ថា ចូរ យក ស្បៀង អាហារ ទៅ ជា មួយ សម្រាប់ ការ ធ្វើ ដំណើរ ហើយ ទៅ ជួប ពួក គេ ហើយ ប្រាប់ ពួក គេ ថា យើង ជា អ្នក បម្រើ របស់ លោក ដូច្នេះ ចូរ ធ្វើ សម្ពន្ធមេត្រី ជាមួយ យើង ឥឡូវ នេះ

12 នេះ ជា នំប៉័ង របស់ យើង ខ្ញុំ ដែល យើង ខ្ញុំ យក មក ពី ផ្ទះ ក្តៅៗ សម្រាប់ ជា ស្បៀង អាហារ សម្រាប់ យើង ខ្ញុំ នៅ ថ្ងៃ ដែល យើង ខ្ញុំ ចេញ មក រក អ្នក រាល់ គ្នា ប៉ុន្តែ ឥឡូវ នេះ មើល វា ស្ងួត ហើយ មាន ផ្សិត ទៀត ផង។

13 ហើយ ដប ស្រា ដែល យើង ខ្ញុំ បាន ចាក់ បំពេញ នេះ គឺ ថ្មី ទាំង អស់ ហើយ មើល៍ វា រហែក អស់ ទៅ ហើយ សម្លៀក បំពាក់ និង ស្បែកជើង របស់ យើង ខ្ញុំ ក៏ ចាស់ ទៅ ហើយ ដោយ សារ តែ ការ ធ្វើ ដំណើរ ដ៏ ឆ្ងាយ ណាស់។

១៤ ពួក បុរស ទាំង នោះ បាន យក ស្បៀង អាហារ របស់ ខ្លួន ទៅ ឲ្យ គេ ហើយ មិន បាន សុំ យោបល់ ពី ព្រះឱស្ឋ ព្រះ យេហូវ៉ា ទេ។

១៥ លោក យ៉ូស្វេ បាន ចង សន្តិភាព ជាមួយ ពួកគេ ហើយ បាន ធ្វើ សម្ពន្ធមេត្រី ជាមួយ ពួកគេ ដើម្បី ទុក ជីវិត ឲ្យ ពួកគេ។ ពួក មេដឹកនាំ នៃ សហគមន៍ បាន ស្បថ នឹង ពួកគេ។

១៦ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា លុះ ដល់ ចុង បី ថ្ងៃ បន្ទាប់ ពី ពួក គេ បាន ធ្វើ សម្ពន្ធមេត្រី ជាមួយ នឹង ពួក គេ ហើយ នោះ ពួក គេ បាន ឮ ថា ពួក គេ ជា អ្នក ជិត ខាង ហើយ ថា ពួក គេ រស់នៅ ក្នុង ចំណោម ពួក គេ។

១៧ ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ក៏ ធ្វើ ដំណើរ ទៅ ហើយ នៅ ថ្ងៃ ទី បី ក៏ បាន មក ដល់ ក្រុង របស់ គេ។ ក្រុង របស់ គេ គឺ គីបៀន កេភីរ៉ា បៀរ៉ុត និង គារយ៉ាត យ៉ារីម។

១៨ ឯ ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល មិន បាន វាយ គេ ទេ ពី ព្រោះ ពួក មេ ដឹក នាំ នៃ ពួក ជំនុំ បាន ស្បថ នឹង គេ ក្នុង ព្រះ យេហូវ៉ា ជា ព្រះ នៃ សាសន៍ អ៊ីស្រាអែល។ ដូច្នេះ ពួក ជំនុំ ទាំង អស់ គ្នា ក៏ រអ៊ូរទាំ ទាស់ នឹង ពួក មេ ដឹក នាំ ទាំង នោះ។

១៩ ប៉ុន្តែ ពួក មេដឹកនាំ ទាំង អស់ បាន និយាយ ទៅ កាន់ សហគមន៍ ទាំង មូល ថា យើង បាន ស្បថ នឹង គេ ក្នុង ព្រះនាម ព្រះយេហូវ៉ា ជា ព្រះ នៃ សាសន៍ អ៊ីស្រាអែល ហើយ ដូច្នេះ ឥឡូវ នេះ យើង មិន អាច ប៉ះពាល់ គេ បាន ទេ

២០ យើង នឹង ធ្វើ ដូច្នេះ ចំពោះ ពួកគេ យើង នឹង ទុក ឲ្យ ពួកគេ រស់ នៅ ក្រែង លោ សេចក្តី ក្រោធ នឹង មក លើ យើង ដោយ សារ ពាក្យ សម្បថ ដែល យើង បាន ស្បថ នឹង ពួកគេ។

21 ពួក អ្នក ដឹកនាំ បាន និយាយ ទៅ ពួកគេ ថា ចូរ ឲ្យ ពួកគេ រស់ នៅ ប៉ុន្តែ ចូរ ឲ្យ ពួក
គេ ក្លាយ ជា អ្នក កាប់ ឈើ និង អ្នក ដង ទឹក សម្រាប់ សហគមន៍ ទាំងមូល ចុះ ដូច ជា
ពួក អ្នក ដឹកនាំ បាន សន្យា នឹង ពួកគេ ហើយ។
២២ យ៉ូស្វេ ក៏ ហៅ ពួក គេ មក ហើយ មាន ប្រសាសន៍ ទៅ គេ ថា ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្ន
ក រាល់ គ្នា បញ្ឆោត យើង ដោយ និយាយ ថា យើង នៅ ឆ្ងាយ ពី អ្នក រាល់ គ្នា ណាស់
ក្នុង កាល ដែល អ្នក រាល់ គ្នា នៅ កណ្ដាល យើង ដូច្នេះ?
២៣ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវបណ្ដាសាហើយ គ្មានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានដោះលែងឲ្យរួច
ផុតពីការធ្វើជាទាសករ និងអ្នកកាប់ឈើ និងជាអ្នកដងទឹកសម្រាប់ព្រះវិហាររបស់ព្រះនៃខ្ញុំឡើយ។
២៤គេ ក៏ ឆ្លើយ ទៅ យ៉ូស្វេ ថា ដោយ ព្រោះ មាន គេ ប្រាប់ ពួក អ្នក បម្រើ របស់ លោ
ក ថា ព្រះយេហូវ៉ា ជា ព្រះ នៃ លោក បាន បង្គាប់ ឲ្យ ម៉ូសេ ជា អ្នក បម្រើ របស់ លោ
ក ប្រគល់ ស្រុក ទាំង មូល ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ ឲ្យ បំផ្លាញ ប្រជាជន ទាំង អស់
នៅ ក្នុង ស្រុក នោះ ចេញ ពី មុខ អ្នក រាល់ គ្នា ដូច្នេះ យើង ខ្ញុំ ខ្លាច ជីវិត ជា ខ្លាំង ដោ
យ ព្រោះ អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ បាន ធ្វើ ការ នេះ
២៥ឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់អ្នកហើយ សូមប្រព្រឹត្តចំពោះយើងខ្ញុំតាមដែលអ្នកយល់ឃើ
ញថាល្អ និងត្រឹមត្រូវចុះ។
២៦ លោក ក៏ ធ្វើ ដូច្នោះ ចំពោះ ពួក គេ ដោយ ដោះ លែង ពួក គេ ឲ្យ រួច ពី កណ្ដាប់
ដៃ នៃ ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ដើម្បី កុំ ឲ្យ គេ សម្លាប់ ពួក គេ។
២៧ នៅថ្ងៃនោះ យ៉ូស្វេបានតាំងពួកគេឲ្យកាប់ឈើ និងដងទឹកសម្រាប់ពួកជំនុំ និងសម្រាប់អាសនៈរបស់ព្រះយេហូវ៉ា រ
ហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ នៅកន្លែងដែលទ្រង់គួរជ្រើសរើស។

យ៉ូស្វេ ១០
1 កាល អាដូនីសេដែក ជា ស្តេច ក្រុង យេរូសាឡឹម បាន ឮ ថា យ៉ូស្វេ បាន ចាប់ យក ក្រុង អៃ
ហើយ បំផ្លាញ ក្រុង នោះ ចោល ទាំង ស្រុង ដូច ជា លោក បាន ធ្វើ ដល់ ក្រុង យេរីខូ និ
ង ស្តេច របស់ ក្រុង នោះ ដែរ លោក ក៏ បាន ធ្វើ ដល់ ក្រុង អៃ និង ស្តេច របស់ ក្រុង
នោះ ដែរ ហើយ ថា ពួក អ្នក ក្រុង គីបៀន បាន ចង សន្តិភាព ជាមួយ នឹង អ៊ីស្រាអែល ហើ
យ នៅ ក្នុង ចំណោម ពួក គេ ដែរ។
2 នោះ គេ មាន សេចក្តី ភ័យខ្លាច ជា ខ្លាំង ពីព្រោះ ក្រុង គីបៀន ជា ក្រុង ដ៏ ធំ មួយ ដូ
ច ជា ក្រុង រាជវង្ស មួយ ហើយ ព្រោះ វា ធំ ជាង ក្រុង អៃយ ហើយ មនុស្ស ទាំង អស់
នៅ ក្រុង នោះ ក៏ មាន កម្លាំង ខ្លាំង ពូកែ ដែរ។
3 ដូច្នេះ អាដូនីសេដែក ជាស្តេចក្រុងយេរូសាឡឹម ទ្រង់ចាត់គេឲ្យទៅឯហូហាំ ជាស្តេចក្រុងហេប្រូន ពីរ៉ាម ជាស្តេចក្រុង
យ៉ាមូត ជាស្តេចក្រុងយ៉ាភៀ ជាស្តេចក្រុងឡាគីស និងដេបៀរ ជាស្តេចក្រុងអេក្លូន ដោយនិយាយថា
៤ ចូរ ឡើង មក ឯ ខ្ញុំ ហើយ ជួយ ខ្ញុំ ផង ដើម្បី ឲ្យ យើង អាច វាយ ប្រហារ ក្រុង គីបៀ
ន បាន ដ្បិត ក្រុង នោះ បាន ធ្វើ ឲ្យ មាន សន្តិភាព ជាមួយ នឹង យ៉ូស្វេ និង កូន ចៅ អ៊ី
ស្រាអែល ហើយ។
៥ដូច្នេះ ស្តេចទាំងប្រាំអង្គរបស់ជនជាតិអាម៉ូរី គឺស្តេចក្រុងយេរូសាឡឹម ស្តេចក្រុងហេប្រូន ស្តេចក្រុងយ៉ាមុត ស្តេចក្រុង
ឡាគីស និងស្តេចក្រុងអេក្លូន បានប្រមូលផ្តុំគ្នា ហើយឡើងទៅកាន់ទីនោះ រួមទាំងកងទ័ពរបស់ពួកគេទាំងអស់ ហើយបា
នបោះជំរំនៅមុខក្រុងគីបៀន ហើយច្បាំងនឹងក្រុងនោះ។
6 ពួក អ្នក ក្រុង គីបៀន បាន ចាត់ គេ ឲ្យ ទៅ ឯ យ៉ូស្វេ នៅ ឯ ជំរំ គីលកាល ដោយ
ប្រាប់ ថា សូម កុំ ឲ្យ អ្នក បម្រើ របស់ លោក រសាយ ចិត្ត ឡើយ សូម យាង មក រក យើ
ង ខ្ញុំ ជា ប្រញាប់ ហើយ សង្គ្រោះ យើង ខ្ញុំ ផង ដ្បិត ស្តេច ទាំង អស់ របស់ សាសន៍ អាម៉ូ
រី ដែល អាស្រ័យ នៅ លើ ភ្នំ បាន ប្រមូល គ្នា មក ច្បាំង នឹង យើង ខ្ញុំ ហើយ

7 ដូច្នេះ យ៉ូស្វេ ក៏ ឡើង ពី គីលកាល ព្រម ទាំង ពួក ទាហាន ទាំង អស់ ដែល នៅ ជា មួ
យ លោក ព្រម ទាំង ពួក ទាហាន ខ្លាំង ពូកែ ទាំង អស់ ផង។
៨ ព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ យ៉ូស្វេ ថា កុំ ខ្លាច គេ ឡើយ ដ្បិត អញ បាន ប្រគ
ល់ គេ មក ក្នុង កណ្តាប់ ដៃ ឯង ហើយ គ្មាន អ្នក ណា មួយ ក្នុង ចំណោម គេ នឹង ឈ
រ នៅ មុខ ឯង បាន ឡើយ
៩ ដូច្នេះ យ៉ូស្វេ ក៏ មក ដល់ គេ ភ្លាមៗ ហើយ ឡើង ពី គីលកាល់ ពេញ មួយ យប់។
១០ ព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់ បាន ធ្វើ ឲ្យ គេ បាក់ ទឹកចិត្ត នៅ ចំពោះ មុខ អ៊ីស្រាអែល ហើយ បា
ន សម្លាប់ គេ យ៉ាង ច្រើន នៅ ក្រុង គីបៀន ហើយ ដេញ តាម គេ តាម ផ្លូវ ឡើង ទៅ
បេតហូរ៉ូន ហើយ វាយ គេ រហូត ដល់ អាសេកា និង ម៉ាកេដា។
១១ កាល ពួក គេ រត់ គេច ពី អ៊ីស្រាអែល ហើយ កំពុង ចុះ ទៅ បេតហូរ៉ូន នោះ ព្រះយេហូវ៉ា
ទ្រង់ បាន ទម្លាក់ ថ្ម ធំៗ ពី លើ មេឃ មក លើ ពួក គេ រហូត ដល់ អាសេកា ហើយ ពួ
ក គេ ក៏ ស្លាប់ ទៅ វិញ។ ពួក គេ មាន ចំនួន ច្រើន ជាង អ្នក ដែល ពួក កូន ចៅ អ៊ី
ស្រាអែល បាន សម្លាប់ ដោយ ដាវ ទៅ ទៀត។
12 នៅ ថ្ងៃ ដែល ព្រះយេហូវ៉ា ប្រគល់ ពួក អាម៉ូរី នៅ ចំពោះ មុខ ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល
លោក យ៉ូស្វេ ក៏ ទូល ព្រះយេហូវ៉ា ថា ព្រះអាទិត្យ អើយ ចូរ ឈរ ស្ងៀម នៅ លើ ក្រុង គីបៀ
ន ហើយ អ្នក អើយ ព្រះច័ន្ទ អើយ ចូរ ឈរ នៅ ក្នុង ជ្រលង ភ្នំ អាយ៉ាឡូន
១៣ ព្រះអាទិត្យ ក៏ ឈប់ នៅ ស្ងៀម ហើយ ព្រះច័ន្ទ ក៏ នៅ ស្ងៀម រហូត ដល់ ប្រជាជន បា
ន សងសឹក ខ្មាំង សត្រូវ របស់ ខ្លួន។ តើ នេះ មិន មែន ជា សរសេរ នៅ ក្នុង សៀវភៅ
យ៉ាស៊ើរ ទេ ឬ? ដូច្នេះ ព្រះអាទិត្យ ក៏ ឈប់ នៅ កណ្តាល មេឃ ហើយ ប្រញាប់ មិន ឲ្យ លិច
អស់ មួយ ថ្ងៃ ពេញ។
១៤ គ្មានថ្ងៃណាដូចថ្ងៃនោះពីមុន ឬក្រោយថ្ងៃនោះទេ ដែលព្រះយេហូវ៉ាបានស្តាប់បង្គាប់សំឡេងមនុស្សណាម្នាក់នោះ
ដ្បិតព្រះយេហូវ៉ាបានច្បាំងដើម្បីអ៊ីស្រាអែល។
១៥ លោកយ៉ូស្វេ និង ប្រជាជន អ៊ីស្រាអែល ទាំង មូល បាន វិល ត្រឡប់ ទៅ ជំរំ គីលកាល់ វិ
ញ។
១៦ ប៉ុន្តែ ស្តេច ទាំង ប្រាំ អង្គ នេះ បាន រត់ គេច ខ្លួន ហើយ លាក់ ខ្លួន នៅ ក្នុង រូង
ភ្នំ មួយ នៅ ម៉ាកេដា។
17 រួច មាន គេ ជម្រាប យ៉ូស្វេ ថា ស្តេច ទាំង ប្រាំ អង្គ នោះ លាក់ ខ្លួន នៅ ក្នុង រូង
ភ្នំ មួយ នៅ ម៉ាកេដា។
18 យ៉ូស្វេ ក៏ មាន ប្រសាសន៍ ថា ចូរ ប្រមៀល ថ្ម ធំៗ បិទ មាត់ រូង នោះ ហើយ ដាក់ មនុ
ស្ស ឲ្យ យាម នៅ ក្បែរ នោះ
១៩ ចូរ កុំ ឈប់ ឡើយ ចូរ ដេញ តាម ខ្មាំង សត្រូវ ហើយ វាយ ប្រហារ អ្នក ដែល នៅ ខា
ង ក្រោយ គេ កុំ ឲ្យ គេ ចូល ទៅ ក្នុង ក្រុង របស់ គេ ឡើយ ដ្បិត ព្រះយេហូវ៉ា ជា ព្រះ
នៃ ឯង រាល់ គ្នា បាន ប្រគល់ គេ មក ក្នុង កណ្តាប់ ដៃ ឯង រាល់ គ្នា ហើយ។
២០ កាល លោក យ៉ូស្វេ និង កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល បាន សម្លាប់ ពួក គេ យ៉ាង សាហាវ អ
ស់ រលីង ហើយ នោះ ពួក គេ ដែល នៅ សល់ បាន ចូល ទៅ ក្នុង ក្រុង ដែល មាន កំ
ពែង ព័ទ្ធ ជុំវិញ។
២១ ប្រជាជន ទាំង អស់ គ្នា ក៏ ត្រឡប់ ទៅ ជំរំ វិញ រក យ៉ូស្វេ នៅ ម៉ាកេដា ដោយ សុខ
សាន្ត គ្មាន នរណា ម្នាក់ រអ៊ូរទាំ ទាស់ នឹង កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ណា ម្នាក់ ឡើយ។
២២ យ៉ូស្វេ ក៏ មាន ប្រសាសន៍ ថា ចូរ បើក មាត់ រូង ភ្នំ ហើយ នាំ ស្តេច ទាំង ប្រាំ នោះ
ចេញ មក ឯ ខ្ញុំ

23គេ ក៏ ធ្វើ ដូច្នោះ ហើយ នាំ ស្តេច ទាំង ប្រាំ អង្គ នោះ ចេញ ពី រូង ភ្នំ មក ឯ លោក គឺ ស្តេច ក្រុង យេរូសាឡឹម ស្តេច ក្រុង ហេប្រូន ស្តេច ក្រុង យ៉ាមូត ស្តេច ក្រុង ឡាគីស និង ស្តេច ក្រុង អេក្លូន។
២៤ កាល គេ នាំ ស្តេច ទាំង នោះ មក ឯ យ៉ូស្វេ នោះ យ៉ូស្វេ ក៏ ហៅ ពួក អ៊ីស្រាអែល ទាំង អស់ មក ហើយ ប្រាប់ ដល់ ពួក មេទ័ព ដែល ទៅ ជា មួយ លោក ថា ចូរ ចូល មក ជិត ដាក់ ជើង លើ កញ្ចឹងក ស្តេច ទាំង នេះ ចុះ គេ ក៏ ចូល មក ជិត ហើយ ដាក់ ជើង លើ កញ្ចឹងក ស្តេច ទាំង នោះ។
២៥ យ៉ូស្វេ ក៏ មាន ប្រសាសន៍ ទៅ គេ ថា កុំ ខ្លាច ឡើយ ក៏ កុំ តក់ស្លុត ដែរ ចូរ មាន កម្លាំង និង ចិត្ត ក្លាហាន ឡើង ដ្បិត ព្រះយេហូវ៉ា នឹង ប្រព្រឹត្ត ដូច្នេះ ចំពោះ ខ្មាំង សត្រូវ ទាំង អស់ របស់ ឯង រាល់ គ្នា ដែល ឯង រាល់ គ្នា ច្បាំង នឹង នោះ
២៦ បន្ទាប់ មក យ៉ូស្វេ បាន វាយ សម្លាប់ ពួក គេ ហើយ ព្យួរ ក នៅ លើ ដើម ឈើ ប្រាំ ដើម ហើយ ព្យួរ ក នៅ លើ ដើម ឈើ រហូត ដល់ ល្ងាច។
២៧ លុះ ដល់ ពេល ថ្ងៃ លិច ហើយ យ៉ូស្វេ ក៏ បញ្ជា ឲ្យ គេ យក រូប ចម្លាក់ ទាំង នោះ ចុះ ពី ដើម ឈើ ហើយ បោះ វា ចុះ ទៅ ក្នុង រូង ភ្នំ ដែល វា ធ្លាប់ លាក់ ទុក រួច ដាក់ ថ្ម ធំៗ នៅ មាត់ រូង ភ្នំ ដែល នៅ សល់ រហូត ដល់ សព្វ ថ្ងៃ។
២៨ នៅ ថ្ងៃ នោះ យ៉ូស្វេ បាន វាយ យក ក្រុង ម៉ាកេដា ហើយ ប្រហារ ជីវិត ស្តេច ក្រុង នោះ ដោយ មុខ ដាវ ហើយ បំផ្លាញ ពួក គេ និង បំផ្លាញ មនុស្ស ទាំង អស់ ដែល នៅ ក្នុង ក្រុង នោះ ចោល ឥត ទុក ឲ្យ នរណា ម្នាក់ នៅ សល់ ឡើយ។ លោក បាន ប្រព្រឹត្ត ចំពោះ ស្តេច ក្រុង ម៉ាកេដា ដូច លោក បាន ប្រព្រឹត្ត ចំពោះ ស្តេច ក្រុង យេរីខូ ដែរ។
២៩ បន្ទាប់ មក យ៉ូស្វេ បាន ចេញ ពី ម៉ាកេដា និង ជន ជាតិ អ៊ីស្រាអែល ទាំង អស់ ទៅ ជា មួយ ហើយ បាន ប្រយុទ្ធ នឹង លីបណា។
៣០ ព្រះយេហូវ៉ា ក៏ បាន ប្រគល់ ក្រុង នោះ ព្រម ទាំង ស្តេច របស់ វា ទៅ ក្នុង កណ្តាប់ ដៃ នៃ សាសន៍ អ៊ីស្រាអែល ហើយ ទ្រង់ បាន ប្រហារ ជីវិត គេ ដោយ មុខ ដាវ ព្រម ទាំង ជីវិត ទាំង អស់ ដែល នៅ ក្នុង នោះ ផង ទ្រង់ មិន ទុក ឲ្យ អ្នក ណា នៅ សល់ ឡើយ គឺ ទ្រង់ បាន ប្រព្រឹត្ត ចំពោះ ស្តេច របស់ គេ ដូច ជា ទ្រង់ បាន ប្រព្រឹត្ត ចំពោះ ស្តេច ក្រុង យេរីខូ ដែរ។
៣១ លោកយ៉ូស្វេ និង ប្រជាជន អ៊ីស្រាអែល ទាំង មូល បាន ចេញ ពី ក្រុង លីបណា ទៅ ក្រុង ឡាគីស ហើយ បោះ ទ័ព ប្រឆាំង នឹង ក្រុង នោះ ហើយ វាយ លុក ក្រុង នោះ។
៣២ ព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់ បាន ប្រគល់ ក្រុង ឡាគីស មក ក្នុង កណ្តាប់ ដៃ នៃ ពួក អ៊ីស្រាអែល ហើយ ពួក គេ ក៏ វាយ យក បាន នៅ ថ្ងៃ ទី ពីរ ហើយ ប្រហារ ជីវិត គេ ដោយ មុខ ដាវ ព្រម ទាំង ជីវិត ទាំង អស់ ដែល នៅ ក្នុង នោះ តាម គ្រប់ ទាំង ការ ដែល ទ្រង់ បាន ធ្វើ ចំពោះ ក្រុង លីបណា។
៣៣ ពេលនោះ ហោរ៉ាម ជាស្តេចក្រុងកេស៊ើរ បានឡើងមកជួយឡាគីស ហើយយ៉ូស្វេបានវាយគាត់ និងប្រជាជនរបស់គាត់ រហូតទាល់តែគ្មានអ្នកណាម្នាក់នៅសេសសល់ឡើយ។
៣៤ លោកយ៉ូស្វេ និង ប្រជាជន អ៊ីស្រាអែល ទាំង អស់ បាន ចេញ ពី ឡាគីស ទៅ អេក្លូន ហើយ បាន បោះ ទ័ព ប្រឆាំង នឹង ក្រុង នោះ ហើយ ប្រយុទ្ធ នឹង ក្រុង នោះ។
៣៥ នៅថ្ងៃនោះ ពួកគេបានវាយយកបានទីក្រុងនោះ ហើយបានវាយប្រហារទីក្រុងនោះដោយមុខដាវ ហើយនៅថ្ងៃនោះ លោកបានបំផ្លាញជីវិតទាំងអស់ដែលនៅទីនោះ ឲ្យវិនាសសូន្យទៅ តាមអំពើទាំងអស់ដែលលោកបានប្រព្រឹត្តចំពោះទីក្រុងឡាគីស។
៣៦ លោកយ៉ូស្វេ និង ប្រជាជន អ៊ីស្រាអែល ទាំង អស់ បាន ចេញ ពី ក្រុង អេក្លូន ឡើង ទៅ ក្រុង ហេប្រូន ហើយ ពួក គេ បាន ច្បាំង នឹង ក្រុង នោះ។

37គេ ក៏ ចាប់ យក បាន ហើយ ប្រហារ ជីវិត ដោយ មុខ ដាវ ព្រម ទាំង ស្តេច នៃ ក្រុង
នោះ និង អស់ ទាំង ទី ក្រុង ទាំង អស់ ព្រម ទាំង មនុស្ស ទាំង អស់ ដែល នៅ ក្នុង ក្រុ
ង នោះ ផង លោក មិន ទុក ឲ្យ មាន អ្នក ណា ម្នាក់ នៅ សល់ ឡើយ ដូច ជា លោក
បាន ធ្វើ ដល់ អេក្លូន ទាំង អស់ គឺ លោក បាន បំផ្លាញ ក្រុង នោះ ចោល ទាំង អស់ ព្រ
ម ទាំង មនុស្ស ទាំង អស់ ដែល នៅ ក្នុង ក្រុង នោះ ដែរ។
៣៨ លោកយ៉ូស្វេ និង ប្រជាជន អ៊ីស្រាអែល ទាំង មូល បាន វិល ត្រឡប់ ទៅ ក្រុង ដេបៀរ វិញ
ហើយ បាន វាយ លុក ក្រុង នោះ។
៣៩ លោក ក៏ ចាប់ យក ក្រុង នោះ ព្រម ទាំង ស្តេច របស់ ក្រុង នោះ ព្រម ទាំង ទី ក្រុង
ទាំង អស់ របស់ ក្រុង នោះ ផង ហើយ គេ បាន ប្រហារ ជីវិត ពួក គេ ដោយ មុខ ដាវ
ហើយ បំផ្លាញ ជីវិត ទាំង អស់ ដែល នៅ ក្នុង ក្រុង នោះ ឲ្យ វិនាស សូន្យ ទៅ គ្មាន អ្ន
ក ណា ម្នាក់ ទុក ឲ្យ នៅ សល់ ឡើយ ដូច ជា លោក បាន ធ្វើ ដល់ ក្រុង ហេប្រូន យ៉ា
ង ណា លោក បាន ធ្វើ ដល់ ក្រុង ដេបៀរ និង ស្តេច របស់ ក្រុង នោះ យ៉ាង នោះ ដែរ ដូ
ច ជា លោក បាន ធ្វើ ដល់ ក្រុង លីបណា និង ស្តេច របស់ ក្រុង នោះ ដែរ។
៤០ ដូច្នេះ យ៉ូស្វេ ក៏ វាយ យក តំបន់ ភ្នំ ទាំង មូល តំបន់ ខាង ត្បូង តំបន់ វាល ទំនាប និង
តំបន់ ប្រភព ទឹក ព្រម ទាំង ស្តេច ទាំង អស់ របស់ គេ ផង លោក មិន ទុក ឲ្យ មាន អ្ន
ក ណា នៅ សល់ ឡើយ គឺ បាន បំផ្លាញ អស់ អ្នក ដែល មាន ដង្ហើម ចេញ ទៅ ដូច
ជា ព្រះយេហូវ៉ា ជា ព្រះ នៃ សាសន៍ អ៊ីស្រាអែល បាន បង្គាប់។
៤១ លោកយ៉ូស្វេបានវាយពួកគេចាប់ពីកាដេសបារនារហូតដល់កាសា និងតំបន់កូសែនទាំងមូល រហូតដល់គីបៀន។
៤២ ហើយ យ៉ូស្វេ ក៏ ចាប់ បាន ស្តេច ទាំង អស់ នេះ និង ស្រុក របស់ គេ ក្នុង ពេល
តែ មួយ ដ្បិត ព្រះយេហូវ៉ា ជា ព្រះ នៃ សាសន៍ អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់ បាន ច្បាំង ជំនួស សាសន៍
អ៊ីស្រាអែល។
៤៣ លោកយ៉ូស្វេ និង ប្រជាជន អ៊ីស្រាអែល ទាំង មូល បាន វិល ត្រឡប់ ទៅ ជំរំ គីលកាល់ វិ
ញ។

សម័យកាលរបស់ពួកសាសន៍ដទៃ

គេ នឹង ត្រូវ ដួល ស្លាប់ ដោយ មុខ ដាវ ហើយ នឹង ត្រូវ គេ ដឹក នាំ ទៅ ជា ឈ្លើយ នៅ គ្រប់ ទាំង សាសន៍ ហើយ ក្រុង យេរូសាឡឹម នឹង ត្រូវ សាសន៍ ដទៃ ជាន់ ឈ្លី រហូត ដល់ គ្រា របស់ សាសន៍ ដទៃ បាន សម្រេច។ លូកា ២១:២៤

«សម័យកាលរបស់សាសន៍ដទៃ» គឺជាពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរមួយពីលូកា ២១:២៤។ វាពិពណ៌នាអំពីសម័យកាលប្រវត្តិសាស្ត្រមួយដែលប្រទេសដែលមិនមែនជាជនជាតិយូដា (សាសន៍ដទៃ) គ្រប់គ្រងលើក្រុងយេរូសាឡឹម និងកិច្ចការពិភពលោក។ អ្នកប្រាជ្ញជាទូទៅជឿថាសម័យកាលនេះបានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការនិរទេសខ្លួននៅបាប៊ីឡូនក្នុងឆ្នាំ ៥៨៦ មុនគ.ស ហើយបន្តរហូតដល់ការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ធាតុសំខាន់ៗនៃគោលគំនិត៖

ប្រភពដើមនៃទំនាយ៖ ឃ្លានេះត្រូវបានប្រើដោយព្រះយេស៊ូវយ៉ាងល្បីល្បាញបំផុតនៅក្នុងសុន្ទរកថាអូលីវ ជាកន្លែងដែលទ្រង់បានទាយថាក្រុងយេរូសាឡឹមនឹងត្រូវ «ជាន់ឈ្លីដោយសាសន៍ដទៃរហូតដល់ពេលវេលារបស់សាសន៍ដទៃបានបំពេញ»។

ការនិមិត្តរបស់ដានីយ៉ែល៖ គោលគំនិតនេះមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជ្រៅទៅនឹងទំនាយនៅក្នុងដានីយ៉ែល 2 ដែលគូសបញ្ជាក់ពីការបន្តវេននៃចក្រភពពិភពលោករបស់សាសន៍ដទៃ (ចាប់ផ្តើមជាមួយបាប៊ីឡូន) ដែលនៅទីបំផុតនឹងត្រូវបានជំនួសដោយនគរដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ។

អ្នកប្រាជ្ញព្រះគម្ពីរ និងអ្នកជំនាញខាងអវសានពិភពលោក ជារឿយៗបែងចែក «សម័យកាលរបស់សាសន៍ដទៃ» ទៅជាគំនិតទ្រឹស្តីសាសនាជាច្រើន៖

ការគ្រប់គ្រងនយោបាយ៖ ការពិតប្រវត្តិសាស្ត្រនៃទីក្រុងយេរូសាឡឹមដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយមហាអំណាចបរទេសចាប់ពីពួកបាប៊ីឡូន និងរ៉ូម រហូតដល់ចក្រភពជាបន្តបន្ទាប់ពេញមួយប្រវត្តិសាស្ត្រ។

យុគសម័យ សាសនាចក្រ៖ ជា សម័យកាល ដែល សារ ដំណឹងល្អ ត្រូវ បាន ផ្សព្វផ្សាយ ជា ចម្បង ដល់ ប្រជាជាតិ ដែល មិនមែន ជា ជនជាតិ យូដា។

«ពេលវេលា» ទល់នឹង «ភាពពេញលេញ»៖ អ្នកទ្រឹស្តីសាសនាខ្លះបែងចែករវាង «ពេលវេលារបស់សាសន៍ដទៃ» (ពេលវេលារូបវន្តនៃការគ្រប់គ្រងនយោបាយ) និង «ភាពពេញលេញរបស់សាសន៍ដទៃ» (ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងរ៉ូម ១១:២៥ ដែលសំដៅទៅលើការប្រមូលផ្តុំខាងវិញ្ញាណទាំងស្រុងនៃអ្នកជឿដែលមិនមែនជាជនជាតិយូដាទៅក្នុងផែនការសង្គ្រោះរបស់ព្រះ)។

ភាពពេញលេញរបស់ពួកសាសន៍ដទៃ

បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាល្ងង់ខ្លៅអំពីអាថ៌កំបាំងនេះទេ ក្រែងអ្នករាល់គ្នាមានប្រាជ្ញាក្នុងអំនួតរបស់ខ្លួនឯង គឺថា អ៊ីស្រាអែលបានខ្វាក់ភ្នែកមួយផ្នែក រហូតដល់សាសន៍ដទៃជាច្រើនបានចូលមក។ ដូច្នេះ អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់នឹងបានសង្គ្រោះ ដូចដែលមានចែងទុកមកថា «ព្រះដ៏ប្រោសលោះនឹងចេញពីស៊ីយ៉ូន ហើយនឹងបង្វែរអំពើទុច្ចរិតចេញពីយ៉ាកុប» រ៉ូម ១១:២៥-២៦

«ភាពពេញលេញនៃសាសន៍ដទៃ» គឺជាគោលគំនិតព្យាករណ៍ដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ King James ជាចម្បងនៅក្នុងរ៉ូម ១១:២៥។ វាសំដៅទៅលើរយៈពេលដែលដំណឹងល្អត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយជាចម្បងដល់ជនជាតិមិនមែនជាជនជាតិយូដា។ សម័យកាលនេះនឹងបញ្ចប់នៅពេលដែលចំនួនសាសន៍ដទៃដែលព្រះបានតែងតាំងបានមកជឿលើព្រះគ្រីស្ទ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យព្រះបង្វែរការផ្តោតអារម្មណ៍ព្យាករណ៍របស់ទ្រង់ត្រឡប់ទៅរកសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់អ៊ីស្រាអែលវិញ។

ធាតុសំខាន់ៗនៃគោលគំនិត៖

បទគម្ពីរបឋម៖ នៅក្នុងរ៉ូម ១១:២៥ សាវកប៉ុលបានបង្ហាញ «អាថ៌កំបាំង» មួយដល់ក្រុមជំនុំថា៖ «ភាពងងឹតងងល់មួយផ្នែកបានកើតឡើងចំពោះអ៊ីស្រាអែល រហូតដល់ភាពពេញលេញនៃសាសន៍ដទៃបានចូលមក»។ នេះមានន័យថា ការរឹងរូសខាងវិញ្ញាណបណ្តោះអាសន្នរបស់អ៊ីស្រាអែលបម្រើគោលបំណងមួយ - វាបើកទ្វារសម្រាប់សាសន៍ដទៃ (ពិភពលោកដែលមិនមែនជាជនជាតិយូដា) ដើម្បីទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ និងក្លាយជាផ្នែកមួយនៃគ្រួសាររបស់ព្រះ។

ឬសគល់ក្រិក៖ ពាក្យថា «ភាពពេញលេញ» នៅក្នុងបរិបទនេះត្រូវបានបកប្រែចេញពីពាក្យក្រិក pleroma ដែលបង្ហាញពីចំនួនពេញលេញ ការបំពេញ ឬភាពបរិបូរណ៍។ ជាទូទៅវាសំដៅទៅលើការប្រមូលផលពេញលេញ និងពេញលេញរបស់សាសន៍ដទៃ ដែលព្រះមានបំណងសង្គ្រោះក្នុងយុគសម័យព្រះវិហារបច្ចុប្បន្ន។

ការតភ្ជាប់ទៅនឹង "សម័យកាលរបស់សាសន៍ដទៃ"៖
គោលគំនិតនេះទាក់ទងនឹងលូកា ២១:២៤ ដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលអំពី «សម័យកាលរបស់សាសន៍ដទៃ» — រយៈពេលដ៏យូរមួយដែលត្រូវបានកំណត់លក្ខណៈដោយការត្រួតត្រារបស់សាសន៍ដទៃលើក្រុងយេរូសាឡឹម និងប្រជាជនយូដា។ «ភាពពេញលេញរបស់សាសន៍ដទៃ» សម្គាល់ការបញ្ចប់នៃសម័យកាលនេះ បន្ទាប់ពីនោះភាពងងឹតងងល់របស់អ៊ីស្រាអែលនឹងត្រូវបានដកចេញ ដើម្បីឲ្យ «អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ» ដូចដែលបានចែងនៅក្នុងរ៉ូម ១១:២៦។

ម៉ាថាយ ២៤

១ ព្រះយេស៊ូវ ក៏ យាង ចេញ ពី ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ហើយ ពួក សិស្ស របស់ ទ្រង់ បាន មក
ឯ ទ្រង់ ដើម្បី បង្ហាញ អគារ នៃ ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ដល់ ទ្រង់។
២ ព្រះយេស៊ូវ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ ពួកគេ ថា៖ « អ្នក រាល់ គ្នា មិន ឃើញ របស់ ទាំង នេះ
ទេ ឬ? ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ប្រាកដ ថា នឹង គ្មាន ថ្ម ណា នៅ សល់ នៅ ទី
នេះ ទេ ដែល នឹង ត្រូវ រុះរើ ចោល»។
៣កាល ទ្រង់ គង់ លើ ភ្នំ ដើម អូលីវ នោះ ពួក សិស្ស មក ឯ ទ្រង់ ដោយ ឡែក ពី គេ
ទូល ថា សូម ប្រាប់ យើង ខ្ញុំ ផង តើ ការ ទាំង នេះ នឹង កើត ឡើង នៅ ពេល ណា ហើ
យ តើ មាន ទី សម្គាល់ អ្វី ដែល បញ្ជាក់ ពី ការ យាង មក របស់ ទ្រង់ និង ពី ទី បញ្ច
ប់ នៃ ពិភពលោក?
៤ហើយ ព្រះយេស៊ូវ មាន បន្ទូល ឆ្លើយ ទៅ គេ ថា ចូរ ប្រយ័ត្ន កុំ ឲ្យ អ្នក ណា បញ្ឆោត
អ្នក រាល់ គ្នា ឡើយ។
៥ដ្បិត នឹង មាន មនុស្ស ជា ច្រើន មក ក្នុង ឈ្មោះ ខ្ញុំ ដោយ និយាយ ថា ខ្ញុំ ជា ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយ នឹង បញ្ឆោត មនុស្ស ជា ច្រើន។
៦ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ឮ ពី សង្គ្រាម និង ពាក្យ ចចាមអារ៉ាម អំពី សង្គ្រាម ចូរ ប្រយ័ត្ន
កុំ ឲ្យ មាន ការ ថប់ បារម្ភ ឡើយ ដ្បិត ការ ទាំង អស់ នេះ ត្រូវ តែ កើត ឡើង ប៉ុន្តែ
ទី បញ្ចប់ មិន ទាន់ មក ដល់ នៅ ឡើយ ទេ។
៧ ដ្បិត ប្រជាជាតិ មួយ នឹង លើក គ្នា ប្រឆាំង នឹង ប្រជាជាតិ មួយ ហើយ នគរ មួយ នឹង
លើក គ្នា ប្រឆាំង នឹង នគរ មួយ ហើយ នឹង មាន ទុរ្ភិក្ស ជំងឺ រាតត្បាត និង រញ្ជួយ ដី នៅ ក
ន្លែង ផ្សេងៗ ទៀត។
៨ ការ ទាំង នេះ ជា ការ ចាប់ ផ្តើម នៃ ទុក្ខ ព្រួយ។
៩ នោះ គេ នឹង ប្រគល់ អ្នក រាល់ គ្នា ទៅ ឲ្យ គេ ធ្វើ ទុក្ខ ហើយ សម្លាប់ អ្នក រាល់ គ្នា
ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ត្រូវ ស្អប់ ដោយ ព្រោះ ឈ្មោះ ខ្ញុំ។
១០ហើយ នៅ គ្រា នោះ មនុស្ស ជា ច្រើន នឹង ត្រូវ រវាត ចិត្ត ហើយ នឹង ក្បត់ គ្នា ទៅ វិ
ញ ទៅ មក ហើយ នឹង ស្អប់ គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក។
១១ ហើយ ព្យាការី ក្លែងក្លាយ ជា ច្រើន នឹង ក្រោក ឡើង ហើយ បញ្ឆោត មនុស្ស ជា ច្រើន។
១២ហើយ ដោយ សារ អំពើ ទុច្ចរិត នឹង ចម្រើន ឡើង នោះ សេចក្តី ស្រឡាញ់ របស់ មនុស្ស
ជា ច្រើន នឹង រសាយ ទៅ។

១៣ប៉ុន្តែ អ្នក ណា ដែល ស៊ូទ្រាំ រហូត ដល់ ទីបញ្ចប់ អ្នក នោះ នឹង បាន សង្គ្រោះ។
១៤ហើយ ដំណឹង ល្អ នៃ នគរ នេះ នឹង ត្រូវ បាន ប្រកាស នៅ គ្រប់ ទី កន្លែង ក្នុង
លោកីយ៍ ទុក ជា ទី បន្ទាល់ ដល់ គ្រប់ សាសន៍ ហើយ បន្ទាប់ មក នឹង ដល់ ទី បញ្ចប់។
១៥ ដូច្នេះ កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញសេចក្ដីគួរស្អប់ខ្ពើមដែលបង្ខូចទ្រង់ទ្រាយ ដែលហោរាដានីយ៉ែលបានទាយ ឈរ
នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ (អ្នកណាដែលអាន ចូរឲ្យអ្នកនោះយល់ចុះ)
១៦ ពេលនោះ ចូរឲ្យអ្នកដែលនៅស្រុកយូដារត់ទៅឯភ្នំចុះ។
១៧ អ្នក ណា ដែល នៅ លើ ដំបូល ផ្ទះ កុំ ឲ្យ ចុះ មក យក អ្វី ចេញ ពី ផ្ទះ របស់ ខ្លួ
ន ឡើយ
១៨ហើយ មិន ត្រូវ ឲ្យ អ្នក ណា ដែល នៅ ក្នុង វាល ត្រឡប់ មក យក សម្លៀក បំពា
ក់ របស់ ខ្លួន ឡើយ។
១៩ វេទនា ដល់ ស្ត្រី មាន ផ្ទៃពោះ និង ស្ត្រី ដែល បំបៅ ដោះ កូន នៅ គ្រា នោះ!
២០ ចូរ អធិស្ឋាន សូម កុំ ឲ្យ ការ រត់គេច របស់ អ្នក រាល់ គ្នា កើត ឡើង នៅ រដូវរងា
ឬ នៅ ថ្ងៃ សប្ប័ទ ឡើយ
២១ ដ្បិត នៅ គ្រា នោះ នឹង មាន ទុក្ខ វេទនា យ៉ាង ខ្លាំង ដែល មិន ធ្លាប់ មាន តាំង ពី
ដើម កំណើត ពិភពលោក រហូត មក ដល់ ពេល នេះ ហើយ ក៏ នឹង មិន មាន ទៀត ដែរ។
២២ ហើយ បើ ថ្ងៃ ទាំង នោះ ត្រូវ បាន កាត់ ឲ្យ ខ្លី ចុះ នោះ នឹង គ្មាន សាច់ ឈាម
ណា មួយ បាន សង្គ្រោះ ឡើយ ប៉ុន្តែ ដោយ យល់ ដល់ ពួក អ្នក ដែល បាន រើស តាំង
ថ្ងៃ ទាំង នោះ នឹង ត្រូវ បាន កាត់ ឲ្យ ខ្លី ចុះ។
២៣បើ មាន អ្នក ណា និយាយ ទៅ កាន់ អ្នក រាល់ គ្នា ថា មើល៍ ព្រះគ្រីស្ទ នៅ ទី នេះ
ឬ នៅ ទី នោះ កុំ ជឿ ឡើយ។
២៤ដ្បិត នឹង មាន ព្រះគ្រីស្ទ ក្លែងក្លាយ និង ហោរា ក្លែងក្លាយ កើត ឡើង ហើយ នឹង ធ្វើ ទី
សម្គាល់ ដ៏ អស្ចារ្យ និង ការ អស្ចារ្យ ដល់ ម្ល៉េះ ដែល បើ អាច ធ្វើ ទៅ បាន នោះ គេ នឹង
បញ្ឆោត ទាំង ពួក អ្នក ដែល គេ ជ្រើសរើស ផង។
២៥មើលចុះ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីមុនហើយ។
២៦ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ បើ គេ ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ថា មើល៍ ទ្រង់ នៅ ក្នុង ទីរហោស្ថាន កុំ
ចេញ ទៅ ឡើយ មើល៍ ទ្រង់ នៅ ក្នុង បន្ទប់ សម្ងាត់ កុំ ជឿ ឡើយ។
២៧ដ្បិត ដូច ជា ផ្លេកបន្ទោរ ចេញ ពី ទិស ខាង កើត ហើយ ភ្លឺ ដល់ ទិស ខាង លិច យ៉ា
ង ណា ការ យាង មក របស់ កូន មនុស្ស ក៏ នឹង ដូច្នោះ ដែរ។
២៨ ដ្បិត កន្លែង ណា ដែល មាន សាកសព នោះ ឥន្ទ្រី នឹង ប្រមូល គ្នា នៅ កន្លែង នោះ ឯ
ង។
២៩ភ្លាមៗ បន្ទាប់ ពី ទុក្ខ វេទនា នៃ ថ្ងៃ ទាំង នោះ ថ្ងៃ នឹង ងងឹត ហើយ ព្រះ ច័ន្ទ នឹង មិ
ន បញ្ចេញ ពន្លឺ ឡើយ ហើយ ផ្កាយ នឹង ធ្លាក់ ចុះ ពី លើ មេឃ ហើយ អំណាច នៃ មេ
ឃ នឹង ត្រូវ កក្រើក រំពើក។
៣០ ពេលនោះ ទីសម្គាល់របស់កូនមនុស្សនឹងលេចចេញមកនៅលើមេឃ ហើយកុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់នៅលើផែនដីនឹង
កាន់ទុក្ខ ហើយពួកគេនឹងឃើញកូនមនុស្សយាងមកលើពពកនៅលើមេឃ ដោយមានឫទ្ធានុភាព និងសិរីរុងរឿងដ៏អស្ចា
រ្យ។
៣១ ហើយ លោក នឹង ចាត់ ពួក ទេវតា របស់ លោក ឲ្យ មក ជាមួយ នឹង សំឡេង ត្រែ
ដ៏ ខ្លាំង ហើយ ពួក គេ នឹង ប្រមូល ពួក អ្នក ដែល លោក បាន ជ្រើសរើស ពី ទិស ទាំ
ង បួន ពី ចុង មេឃ ម្ខាង ទៅ ចុង មេឃ ម្ខាង ទៀត។
32 ចូរ រៀន ពាក្យ ប្រៀបប្រដូច អំពី ដើម ល្វា ចុះ កាល ណា មែក វា នៅ ទន់ ហើយ
ដុះ ស្លឹក នោះ អ្នក រាល់ គ្នា ដឹង ថា រដូវ ក្តៅ ជិត មក ដល់ ហើយ។

៣៣ ដូច្នេះ កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញហេតុការណ៍ទាំងអស់នេះ ចូរដឹងថា អ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញនោះ ជិតមកដ
ល់ហើយ គឺនៅមាត់ទ្វារ។
៣៤ ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ប្រាកដ ថា មនុស្ស ជំនាន់ នេះ នឹង មិន កន្លង ផុត ទៅ
ឡើយ រហូត ដល់ ការ ទាំង អស់ នេះ បាន សម្រេច។
៣៥ ផ្ទៃមេឃ និងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ ប៉ុន្តែពាក្យរបស់ខ្ញុំនឹងមិនកន្លងផុតទៅឡើយ។
៣៦ប៉ុន្តែ ឯ ថ្ងៃ និង ម៉ោង នោះ គ្មាន អ្នក ណា ដឹង ឡើយ សូម្បី តែ ពួក ទេវតា នៃ ស្ថាន
សួគ៌ ក៏ មិន ដឹង ដែរ ក្រៅ ពី ព្រះ វរបិតា នៃ ខ្ញុំ តែ មួយ ប៉ុណ្ណោះ។
៣៧ ប៉ុន្តែ ដូច សម័យ លោក ណូអេ ដែរ ការ យាង មក របស់ កូន មនុស្ស ក៏ នឹង ដូ
ច្នោះ ដែរ។
៣៨ ដ្បិត ដូច នៅ សម័យ មុន ទឹក ជំនន់ ធំ គេ ស៊ី ផឹក រៀប ការ ប្តី ប្រពន្ធ រហូត ដល់
ថ្ងៃ ដែល ណូអេ ចូល ទៅ ក្នុង ទូក ធំ
៣៩ហើយ មិន បាន ដឹង ខ្លួន ទាល់ តែ ទឹក ជំនន់ មក ដល់ ហើយ យក គេ ទៅ ទាំង
អស់ គ្នា ដូច្នេះ ការ យាង មក របស់ កូន មនុស្ស ក៏ នឹង ដូច្នោះ ដែរ។
៤០ នោះ នឹង មាន មនុស្ស ពីរ នាក់ នៅ ក្នុង ចម្ការ ម្នាក់ នឹង ត្រូវ យក ទៅ ហើយ ម្នាក់
ទៀត នឹង ត្រូវ ទុក ចោល។
៤១ ស្ត្រី ពីរ នាក់ នឹង កិន ស្រូវ នៅ រោង ម៉ាស៊ីនកិន ម្នាក់ នឹង ត្រូវ យក ទៅ ហើយ ម្នា
ក់ ទៀត នឹង ត្រូវ ទុក ចោល។
៤២ ដូច្នេះ ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា ចាំ យាម ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា មិន ដឹង ថា ព្រះអម្ចាស់ របស់ អ្ន
ក រាល់ គ្នា នឹង យាង មក ដល់ ពេល ណា ទេ។
៤៣ប៉ុន្តែ ចូរ ដឹង ថា បើ ម្ចាស់ ផ្ទះ ដឹង ថា ចោរ នឹង មក នៅ ម៉ោង ណា គាត់ នឹង បា
ន ចាំ យាម ហើយ មិន ឲ្យ ចោរ ចូល លួច ផ្ទះ គាត់ ឡើយ។
៤៤ ដូច្នេះ ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា ត្រៀម ខ្លួន ជា ស្រេច ដែរ ដ្បិត នៅ ម៉ោង ដែល អ្នក រាល់
គ្នា មិន គិត នោះ កូន មនុស្ស នឹង មក ដល់។
៤៥ដូច្នេះ តើ អ្នក ណា ជា អ្នក បម្រើ ដ៏ ស្មោះត្រង់ ហើយ ឈ្លាសវៃ ដែល ចៅហ្វាយ របស់ ខ្លួ
ន បាន តែងតាំង ឲ្យ មើល ខុសត្រូវ លើ ពួក អ្នក បម្រើ របស់ ខ្លួន ដើម្បី ឲ្យ គេ បាន
អាហារ តាម ពេល កំណត់?
៤៦ អ្នក បម្រើ ណា ដែល ចៅហ្វាយ មក ដល់ ឃើញ កំពុង ធ្វើ ដូច្នោះ នោះ មាន ពរ ហើ
យ។
៤៧ ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ប្រាកដ ថា ទ្រង់ នឹង តាំង គាត់ ឲ្យ ត្រួត ត្រា លើ រប
ស់ ទ្រព្យ ទាំង អស់ របស់ ទ្រង់។
៤៨ប៉ុន្តែ បើ អ្នក បម្រើ អាក្រក់ នោះ និយាយ ក្នុង ចិត្ត ថា ចៅហ្វាយ ខ្ញុំ បង្អង់ ការ មក ដ
ល់ របស់ គាត់
៤៩ហើយ នឹង ចាប់ ផ្តើម វាយ ពួក អ្នក បម្រើ ដូច គ្នា ហើយ បរិភោគ និង ផឹក ជា មួ
យ នឹង ពួក អ្នក ស្រវឹង
៥០ចៅហ្វាយ របស់ អ្នក បម្រើ នោះ នឹង មក ដល់ នៅ ថ្ងៃ ដែល គាត់ មិន បាន រង់ចាំ
ហើយ នៅ ម៉ោង ដែល គាត់ មិន បាន ដឹង
៥១ ហើយ នឹង កាត់ គាត់ ជា ដុំៗ ហើយ ឲ្យ គាត់ មាន ចំណែក ជាមួយ នឹង ពួក មនុ
ស្ស លាក់ពុត នៅ ទី នោះ នឹង មាន ការ យំ សោក និង ការ សង្កៀត ធ្មេញ។

ម៉ាកុស ១៣

១ កាល ព្រះអង្គ កំពុង យាង ចេញ ពី ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ សិស្ស ម្នាក់ របស់ ព្រះអង្គ ទូល ព្រះ
អង្គ ថា៖ «លោកគ្រូ សូម មើល ថ្ម និង អគារ នៅ ទីនេះ ផង!»
2 ព្រះយេស៊ូ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ គាត់ ថា៖ « តើ អ្នក ឃើញ អគារ ដ៏ អស្ចារ្យ ទាំង នេះ ទេ?
នឹង គ្មាន ថ្ម ណា នៅ ត្រួត លើ ថ្ម ណា ដែល មិន ត្រូវ រុះរើ ចោល ឡើយ»។
៣ កាល ព្រះអង្គ គង់ លើ ភ្នំ ដើម អូលីវ ទល់ មុខ ព្រះវិហារ* នោះ ពេត្រុស យ៉ាកុប យ៉ូហាន និ
ង អនទ្រេ បាន ទូល សួរ ព្រះអង្គ ដោយ ឡែក ពី គេ ថា
៤ សូម ប្រាប់ យើង ខ្ញុំ ផង តើ ការ ទាំង នេះ នឹង កើត ឡើង នៅ ពេល ណា ហើយ
តើ មាន ទី សម្គាល់ អ្វី ដែល នឹង កើត ឡើង ក្នុង កាល ដែល ការ ទាំង អស់ នេះ នឹ
ង បាន សម្រេច?
៥ ព្រះយេស៊ូ ក៏ ចាប់ផ្តើម មាន បន្ទូល ឆ្លើយ ទៅ ពួកគេ ថា៖ « ចូរ ប្រយ័ត្ន កុំ ឲ្យ អ្នក
ណា បញ្ឆោត អ្នក រាល់ គ្នា ឡើយ»។
៦ដ្បិត នឹង មាន មនុស្ស ជា ច្រើន មក ក្នុង ឈ្មោះ ខ្ញុំ ដោយ និយាយ ថា ខ្ញុំ ជា ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយ នឹង បញ្ឆោត មនុស្ស ជា ច្រើន។
៧កាលណាអ្នករាល់គ្នាឮពីសង្គ្រាម និងពាក្យចចាមអារ៉ាមអំពីសង្គ្រាម នោះកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាថប់បារម្ភឡើយ ដ្បិតរឿងទាំ
ងនោះត្រូវតែកើតឡើងមែន ប៉ុន្តែទីបញ្ចប់មិនទាន់មកដល់នៅឡើយទេ។
៨ដ្បិត ប្រជាជាតិ មួយ នឹង លើក គ្នា ប្រឆាំង នឹង ប្រជាជាតិ មួយ ហើយ នគរ មួយ នឹង
លើក គ្នា ប្រឆាំង នឹង នគរ មួយ ហើយ នឹង មាន រញ្ជួយ ដី នៅ កន្លែង ផ្សេងៗ ហើយ នឹ
ង មាន ទុរ្ភិក្ស និង បញ្ហា ផ្សេងៗ នេះ ហើយ ជា ដើម ហេតុ នៃ ទុក្ខ ព្រួយ។
៩ប៉ុន្តែ ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា ប្រយ័ត្ន ខ្លួន ចុះ ដ្បិត គេ នឹង ប្រគល់ អ្នក រាល់ គ្នា ទៅ ឲ្យ ក្រុ
មប្រឹក្សា ហើយ នៅ ក្នុង សាលា ប្រជុំ ទាំង ប៉ុន្មាន អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ត្រូវ គេ វាយ ដំ ហើ
យ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ត្រូវ នាំ ទៅ ឯ ពួក អភិបាល និង ពួក ស្តេច ដោយ ព្រោះ ខ្ញុំ ដើ
ម្បី ជា ទីបន្ទាល់ ប្រឆាំង នឹង ពួក គេ។
១០ ហើយ ដំណឹងល្អ ត្រូវ តែ បាន ផ្សព្វផ្សាយ ដល់ គ្រប់ ប្រជាជាតិ ជា មុន សិន។
១១ ប៉ុន្តែ កាលណា គេ នាំ អ្នក រាល់ គ្នា មក ចាប់ បញ្ជូន ទៅ នោះ កុំ គិត ជា មុន
ថា ត្រូវ និយាយ អ្វី ឡើយ ហើយ ក៏ កុំ គិត ទុក ជា មុន ដែរ ចូរ និយាយ តែ អ្វី ដែ
ល នឹង បាន ប្រទាន មក អ្នក រាល់ គ្នា នៅ ពេល នោះ ចុះ ដ្បិត មិន មែន អ្នក រាល់
គ្នា ទេ ដែល និយាយ គឺ ជា ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ វិញ។
១២ឥឡូវ នេះ បង ប្អូន នឹង ក្បត់ បង ប្អូន ឲ្យ ស្លាប់ ហើយ ឪពុក នឹង ក្បត់ កូន ហើយ កូន
ៗ នឹង បះបោរ ប្រឆាំង នឹង ឪពុក ម្តាយ របស់ ខ្លួន ហើយ នឹង ធ្វើ ឲ្យ ឪពុក ម្តាយ ត្រូវ
គេ សម្លាប់។
១៣ ហើយ មនុស្ស ទាំង អស់ នឹង ស្អប់ អ្នក រាល់ គ្នា ដោយ ព្រោះ ឈ្មោះ ខ្ញុំ ប៉ុន្តែ អ្នក
ណា ដែល ស៊ូទ្រាំ រហូត ដល់ ទី បញ្ចប់ អ្នក នោះ នឹង បាន សង្គ្រោះ។
១៤ ប៉ុន្តែ កាលណា អ្នក រាល់ គ្នា ឃើញ សេចក្តី គួរ ស្អប់ខ្ពើម នៃ ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ ដែល
ហោរា ដានីយ៉ែល បាន ថ្លែង ទុក កំពុង ឈរ នៅ កន្លែង ដែល មិន គួរ ឈរ (ចូរ ឲ្យ អ្នក
អាន យល់ ចុះ) នោះ ចូរ ឲ្យ អ្នក ដែល នៅ ក្នុង ស្រុក យូដា រត់ ទៅ ឯ ភ្នំ ចុះ
១៥ ហើយ អ្នក ណា ដែល នៅ លើ ដំបូល ផ្ទះ មិន ត្រូវ ចុះ មក ក្នុង ផ្ទះ នោះ ឡើយ
ឬ ក៏ មិន ត្រូវ ចូល ទៅ ក្នុង នោះ ដើម្បី យក អ្វី ចេញ ពី ផ្ទះ របស់ ខ្លួន ឡើយ។

១៦ហើយ អ្នក ណា ដែល នៅ ស្រែ ចម្ការ កុំ ឲ្យ ត្រឡប់ មក យក សម្លៀក បំពាក់ របស់ ខ្លួន វិញ ឡើយ។
១៧ ប៉ុន្តែ វេទនា ដល់ ស្ត្រី មាន ផ្ទៃពោះ និង ស្ត្រី ដែល បំបៅ ដោះ កូន នៅ គ្រា នោះ!
១៨ ហើយ ចូរ អធិស្ឋាន សូម កុំ ឲ្យ ការ រត់គេច របស់ អ្នក រាល់ គ្នា កើត ឡើង នៅ រដូវរងា ឡើយ។
១៩ ដ្បិត នៅ គ្រា នោះ នឹង មាន ទុក្ខ វេទនា ដែល មិន ធ្លាប់ មាន តាំង ពី ដើម កំណើត លោកិយ ដែល ព្រះ បាន បង្កើត រហូត ដល់ ពេល នេះ ហើយ ក៏ នឹង មិន មាន ដែរ។
២០ ហើយ ប្រសិនបើ ព្រះអម្ចាស់ មិន បាន កាត់ បន្ថយ ថ្ងៃ ទាំងនោះ ទេ នោះ គ្មាន មនុស្ស ណា ម្នាក់ នឹង ត្រូវ បាន សង្គ្រោះ ឡើយ ប៉ុន្តែ ដោយ យល់ ដល់ ពួក អ្នក ដែល ទ្រង់ បាន ជ្រើសរើស នោះ ទ្រង់ បាន កាត់ បន្ថយ ថ្ងៃ ទាំងនោះ ចុះ។
២១ហើយ បើ មាន អ្នក ណា និយាយ ទៅ កាន់ អ្នក រាល់ គ្នា ថា មើល៍ ព្រះគ្រីស្ទ នៅ ទីនេះ ឬ មើល៍ ទ្រង់ គង់ នៅ ទី នោះ កុំ ជឿ គេ ឡើយ
២២ ដ្បិត នឹង មាន ព្រះគ្រីស្ទ ក្លែងក្លាយ និង ហោរា ក្លែងក្លាយ ក្រោក ឡើង ហើយ នឹង ធ្វើទី សម្គាល់ និង ការ អស្ចារ្យ ដើម្បី ល្បួង សូម្បី តែ ពួក អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស ប្រសិនបើ អាច ធ្វើ ទៅ បាន។
២៣ ប៉ុន្តែ ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា ប្រយ័ត្ន ចុះ មើល៍ ខ្ញុំ បាន ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា អំពី អ្វីៗ ទាំងអស់ រួច ហើយ។
24 ប៉ុន្តែ នៅ គ្រា ទាំង នោះ បន្ទាប់ ពី ទុក្ខ វេទនា នោះ ព្រះអាទិត្យ នឹង ងងឹត ហើយ ព្រះច័ន្ទ នឹង មិន បញ្ចេញ ពន្លឺ ឡើយ
២៥ហើយ ផ្កាយ នៅ លើ មេឃ នឹង ធ្លាក់ ចុះ ហើយ អំណាច ទាំង ឡាយ ដែល នៅ លើ មេឃ នឹង ត្រូវ រង្គោះរង្គើ។
២៦ហើយ ពេល នោះ គេ នឹង ឃើញ កូន មនុស្ស យាង មក លើ ពពក ដោយ មាន ឫទ្ធានុភាព ដ៏ អស្ចារ្យ និង សិរី រុងរឿង។
២៧ហើយ បន្ទាប់ មក ទ្រង់ នឹង ចាត់ ពួក ទេវតា របស់ ទ្រង់ ឲ្យ មក ហើយ នឹង ប្រមូល ពួក អ្នក ដែល ទ្រង់ បាន ជ្រើសរើស ពី ទិស ទាំង បួន ពី ចុង ផែនដី បំផុត រហូត ដល់ ចុង មេឃ បំផុត។
28 ចូរ រៀន ពាក្យ ប្រៀបប្រដូច អំពី ដើម ល្វា ចុះ កាល ណា មែក វា នៅ ទន់ ហើយ ដុះ ស្លឹក នោះ អ្នក រាល់ គ្នា ដឹង ថា រដូវ ក្តៅ ជិត មក ដល់ ហើយ។
២៩ ដូច្នេះ កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញការទាំងនេះកើតឡើង ចូរដឹងថា អ្វីៗគឺជិតមកដល់ហើយ គឺនៅមាត់ទ្វារ។
៣០យើង ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ប្រាកដ ថា ជំនាន់ នេះ នឹង មិន កន្លង ផុត ទៅ ឡើយ រហូត ដល់ ការ ទាំង អស់ នេះ បាន កើត ឡើង។
៣១ ផ្ទៃមេឃ និងផែនដីនឹងរលាយបាត់ទៅ ប៉ុន្តែពាក្យរបស់ខ្ញុំនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។
៣២ប៉ុន្តែ គ្មាន អ្នក ណា ដឹង ថ្ងៃ នោះ និង ម៉ោង នោះ ទេ ទោះ បី ជា ទេវតា នៅ ស្ថានសួគ៌ ក៏ ដោយ ឬ ព្រះរាជបុត្រា ក៏ ដោយ មាន តែ ព្រះវរបិតា ប៉ុណ្ណោះ ដែល ជ្រាប។
៣៣ ចូរ ប្រយ័ត្ន ចូរ ប្រុង ប្រយ័ត្ន ហើយ អធិស្ឋាន ចុះ ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា មិន ដឹង ថា ពេល ណា ជា ពេល កំណត់ ទេ។
៣៤ ដ្បិត កូន មនុស្ស ប្រៀប ដូច ជា មនុស្ស ម្នាក់ ដែល ធ្វើ ដំណើរ ឆ្ងាយ បាន ចាក ចេញ ពី ផ្ទះ របស់ ខ្លួន ហើយ ប្រគល់ អំណាច ដល់ ពួក បាវ បម្រើ របស់ ខ្លួន និង កិច្ចការ របស់ ខ្លួន ដល់ ម្នាក់ៗ ព្រម ទាំង បង្គាប់ ឲ្យ អ្នក យាម ទ្វារ ចាំ យាម ផង។

៣៥ ដូច្នេះ ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា ចាំ យាម ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា មិន ដឹង ថា ម្ចាស់ ផ្ទះ នឹង ម
ក ដល់ ពេល ណា ទេ មិន ដឹង ថា ពេល ល្ងាច ឬ ពេល អធ្រាត្រ ឬ ពេល មាន់ រងាវ ឬ
ពេល ព្រឹក ព្រលឹម នោះ ទេ។
៣៦ ក្រែង លោ គាត់ មក ដល់ ដោយ មិន បាន គិត ដល់ ហើយ ឃើញ អ្នក រាល់ គ្នា កំ
ពុង ដេក លក់។
៣៧ ហើយ អ្វី ដែល ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ខ្ញុំ ប្រាប់ ដល់ មនុស្ស ទាំង អស់ ថា ចូរ
ចាំ យាម។

លូកា ២១

១ រួច ទ្រង់ ងើប ព្រះនេត្រ ឡើង ទត ឃើញ ពួក អ្នក មាន កំពុង ដាក់ អំណោយ របស់ ខ្លួ
ន ទៅ ក្នុង ឃ្លាំង ទ្រព្យ។
2 ទ្រង់ ក៏ ទត ឃើញ ស្ត្រី មេម៉ាយ ក្រីក្រ ម្នាក់ កំពុង ដាក់ ប្រាក់ ពីរ សេន ចូល ទៅ ក្នុ
ង នោះ ដែរ។
3 ទ្រង់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ប្រាកដ ថា ស្ត្រី មេម៉ាយ ក្រ នេះ បា
ន ដាក់ ច្រើន ជាង គេ ទាំង អស់
៤ ដ្បិត អ្នក ទាំង នេះ បាន យក របស់ ដែល ខ្លួន មាន ជា បរិបូរណ៍ មក ដាក់ ក្នុង ត
ង្វាយ របស់ ព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែ ស្ត្រី នេះ បាន យក របស់ ដែល ខ្លួន មាន សម្រាប់ ចិញ្ចឹម ជី
វិត ទាំង អស់ មក ដាក់ ក្នុង តង្វាយ របស់ ព្រះជាម្ចាស់ ដោយ ខ្វះខាត។
៥ កាល ដែល អ្នក ខ្លះ កំពុង និយាយ អំពី ព្រះវិហារ ដែល ត្រូវ បាន តុបតែង ដោយ ថ្ម
ល្អៗ និង តង្វាយ ផ្សេងៗ ទ្រង់ មាន បន្ទូល ថា៖
៦ចំពោះ របស់ ទាំង នេះ ដែល អ្នក រាល់ គ្នា ឃើញ នោះ នឹង មាន ថ្ងៃ មក ដល់ ដែល នឹ
ង គ្មាន ថ្ម ណា នៅ ត្រួត លើ ថ្ម ណា មួយ ទៀត ដែល នឹង មិន ត្រូវ ទម្លាក់ ចុះ ឡើ
យ។
7គេ ក៏ ទូល សួរ ទ្រង់ ថា លោក គ្រូ តើ ការ ទាំង នេះ នឹង កើត ឡើង នៅ ពេល ណា
ហើយ តើ នឹង មាន ទី សម្គាល់ អ្វី ដែល នឹង មក ដល់ ក្នុង កាល ដែល ការ ទាំង
នេះ នឹង កើត ឡើង?
៨ ទ្រង់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា ចូរ ប្រយ័ត្ន កុំ ឲ្យ គេ បញ្ឆោត អ្នក រាល់ គ្នា ឡើយ ដ្បិត នឹង
មាន មនុស្ស ជា ច្រើន មក ក្នុង ឈ្មោះ ខ្ញុំ ដោយ និយាយ ថា ខ្ញុំ ជា ព្រះគ្រីស្ទ ហើយ ពេ
ល វេលា ជិត មក ដល់ ដូច្នេះ កុំ ឲ្យ ទៅ តាម គេ ឡើយ
៩ប៉ុន្តែ កាលណាអ្នករាល់គ្នាឮពីសង្គ្រាម និងចលាចល នោះកុំភ័យស្លន់ស្លោឡើយ ដ្បិតការទាំងនេះត្រូវតែកើតឡើងជា
មុនសិន ប៉ុន្តែទីបញ្ចប់មិនទាន់មកដល់ភ្លាមៗនោះទេ។
១០ ព្រះអង្គ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ គេ ថា៖ « ប្រជាជាតិ មួយ នឹង លើក គ្នា ប្រឆាំង នឹង ប្រជា
ជាតិ មួយ នគរ មួយ ប្រឆាំង នឹង នគរ មួយ»។
១១ហើយ នឹង មាន រញ្ជួយ ដី ដ៏ ធំ នៅ កន្លែង ផ្សេងៗ ហើយ នឹង មាន ទុរ្ភិក្ស និង ជំងឺ
រាតត្បាត ហើយ នឹង មាន ទិដ្ឋភាព គួរ ឲ្យ ខ្លាច និង ទី សម្គាល់ យ៉ាង ធំ ពី លើ មេឃ។
១២ប៉ុន្តែ មុន នឹង ហេតុការណ៍ ទាំង នេះ គេ នឹង ចាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ បៀតបៀន អ្ន
ក រាល់ គ្នា ព្រម ទាំង បញ្ជូន អ្នក រាល់ គ្នា ទៅ សាលា ប្រជុំ និង គុក ហើយ នាំ អ្នក រា
ល់ គ្នា ទៅ នៅ ចំពោះ មុខ ស្តេច និង ពួក អ្នក គ្រប់គ្រង ដោយ ព្រោះ នាម ខ្ញុំ។
១៣ ហើយ វា នឹង ប្រែ មក រក អ្នក រាល់ គ្នា សម្រាប់ ជា ទីបន្ទាល់។

១៤ ដូច្នេះ ចូរ តាំង ចិត្ត ទុក ដាក់ ក្នុង ចិត្ត ចុះ កុំ គិត មុន នឹង ឆ្លើយ អ្វី ឡើយ
១៥ដ្បិត អញ នឹង ឲ្យ ឯង មាន មាត់ និង ប្រាជ្ញា ដែល ខ្មាំង សត្រូវ ទាំង អស់ របស់ ឯ
ង នឹង មិន អាច ប្រកែក ឬ ទប់ទល់ បាន ឡើយ។
១៦ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ត្រូវ ឪពុក ម្ដាយ បងប្អូន ញាតិសន្តាន និង មិត្តភ័ក្តិ ក្បត់ ហើយ អ្ន
ក រាល់ គ្នា មួយ ចំនួន នឹង ត្រូវ គេ សម្លាប់។
១៧ ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ត្រូវ មនុស្ស ទាំង អស់ ស្អប់ ដោយ សារ នាម ខ្ញុំ។
១៨ប៉ុន្តែ សក់ មួយ សរសៃ នៅ លើ ក្បាល របស់ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង មិន ត្រូវ វិនាស
ឡើយ។
១៩ ដោយ ការ អត់ធ្មត់ របស់ អ្នក រាល់ គ្នា អ្នក រាល់ គ្នា នឹង បាន រក្សា ព្រលឹង របស់ អ្ន
ក។
២០ហើយ កាល ណា អ្នក រាល់ គ្នា ឃើញ ក្រុង យេរូសាឡឹម ត្រូវ ឡោមព័ទ្ធ ដោយ កងទ័ព
នោះ ចូរ ដឹង ថា ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ របស់ វា ជិត មក ដល់ ហើយ។
២១ពេលនោះ ចូរឲ្យអ្នកដែលនៅស្រុកយូដារត់ទៅឯភ្នំ ហើយអ្នកដែលនៅកណ្ដាលស្រុកនោះ ចូរឲ្យចេញទៅ ហើយអ្នក
ដែលនៅជនបទកុំឲ្យចូលទៅក្នុងស្រុកនោះឡើយ។
២២ ដ្បិត ថ្ងៃ ទាំង នេះ ជា ថ្ងៃ នៃ ការ សងសឹក ដើម្បី ឲ្យ គ្រប់ ទាំង សេចក្ដី ដែល បា
ន ចែង ទុក អាច បាន សម្រេច។
23 ប៉ុន្តែ វេទនា ដល់ ស្ត្រី មាន ផ្ទៃពោះ និង ស្ត្រី បំបៅ ដោះ កូន នៅ គ្រា នោះ ដ្បិត នឹង
មាន សេចក្ដី វេទនា ជា ខ្លាំង នៅ ក្នុង ស្រុក ហើយ សេចក្ដី ក្រោធ នឹង មក លើ ប្រជាជ
ន នេះ។
២៤គេ នឹង ត្រូវ ដួល ស្លាប់ ដោយ មុខ ដាវ ហើយ នឹង ត្រូវ នាំ ទៅ ជា ឈ្លើយ នៅ គ្រ
ប់ ទាំង សាសន៍ ហើយ ក្រុង យេរូសាឡឹម នឹង ត្រូវ សាសន៍ ដទៃ ជាន់ ឈ្លី រហូត ដល់
គ្រា របស់ សាសន៍ ដទៃ បាន សម្រេច។
25 ហើយ នឹង មាន ទី សម្គាល់ នៅ ក្នុង ព្រះអាទិត្យ នៅ ក្នុង ព្រះច័ន្ទ និង នៅ ក្នុង ផ្កាយ
ហើយ នៅ លើ ផែនដី នឹង មាន ទុក្ខ ព្រួយ របស់ ប្រជាជាតិ នានា ដោយ ការ ងឿង ឆ្ងល់ ស
មុទ្រ និង រលក បក់ បោក។
២៦ចិត្ត មនុស្ស លោក ស្លុត ស្រពោន ដោយ សារ ការ ភ័យ ខ្លាច ហើយ ដោយ សារ ការ
ទន្ទឹង រង់ចាំ របស់ ទាំង នោះ ដែល នឹង មក ដល់ លើ ផែនដី ពីព្រោះ អំណាច នៃ ស្ថានសួ
គ៌ នឹង ត្រូវ រង្គោះរង្គើ។
២៧ហើយ ពេល នោះ គេ នឹង ឃើញ កូន មនុស្ស យាង មក ក្នុង ពពក ដោយ មាន ឫទ្ធានុ
ភាព និង សិរី ល្អ ជា ខ្លាំង។
២៨ហើយ កាលណា ការណ៍ ទាំង នេះ ចាប់ ផ្ដើម កើត ឡើង នោះ ចូរ ងើយ មុខ ឡើង ពី
ព្រោះ សេចក្ដី ប្រោស លោះ របស់ អ្នក ជិត មក ដល់ ហើយ។
២៩ ព្រះអង្គ មាន ព្រះបន្ទូល ជា ពាក្យ ប្រៀបធៀប មួយ ទៅ គេ ថា៖ « ចូរ មើល ដើម ឧទុម្ព
រ និង ដើម ឈើ ទាំង អស់ ចុះ!
៣០ កាលណា វា ដុះ ឡើង នោះ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ឃើញ ហើយ ដឹង ដោយ ខ្លួន ឯង ថា រ
ដូវ ក្ដៅ ជិត មក ដល់ ហើយ។
៣១ដូច្នេះ កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញហេតុការណ៍ទាំងនេះកើតឡើង ចូរដឹងថា នគរព្រះជាម្ចាស់ជិតមកដល់ហើយ។
៣២ ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ប្រាកដ ថា ជំនាន់ នេះ នឹង មិន កន្លង ផុត ទៅ ឡើយ រ
ហូត ដល់ គ្រប់ ទាំង អស់ បាន សម្រេច។
៣៣ ផ្ទៃមេឃ និងផែនដីនឹងរលាយបាត់ទៅ ប៉ុន្តែពាក្យរបស់ខ្ញុំនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។

៣៤ ហើយ ចូរ ប្រយ័ត្ន ខ្លួន ចុះ ក្រែង ចិត្ត អ្នក រាល់ គ្នា ពោរពេញ ដោយ ការ ផឹក ស្រា
ស្រវឹង និង កង្វល់ អំពី ជីវិត នេះ ទើប ថ្ងៃ នោះ មក ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដោយ មិន ដឹ
ង ខ្លួន។
៣៥ ដ្បិត វា នឹង មក ដូច ជា អន្ទាក់ លើ អស់ អ្នក ដែល រស់នៅ លើ ផ្ទៃ ផែនដី ទាំ
ង មូល។
៣៦ ដូច្នេះ ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា ចាំ យាម ហើយ អធិស្ឋាន ជានិច្ច ដើម្បី ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា បាន
រាប់ ជា សក្តិសម នឹង គេច ផុត ពី ការ ទាំង អស់ នេះ ដែល នឹង កើត ឡើង ហើយ ដើ
ម្បី ឲ្យ បាន ឈរ នៅ មុខ កូន មនុស្ស។
៣៧ នៅ ពេល ថ្ងៃ ព្រះអង្គ បង្រៀន នៅ ក្នុង ព្រះវិហារ ហើយ នៅ ពេល យប់ ព្រះអង្គ យាង
ចេញ ទៅ ស្នាក់ នៅ លើ ភ្នំ មួយ ដែល គេ ហៅ ថា ភ្នំ ដើម អូលីវ។
៣៨ ប្រជាជន ទាំង អស់ គ្នា បាន មក តាំង ពី ព្រលឹម ដើម្បី ស្តាប់ លោក នៅ ក្នុង ព្រះវិ
ហារ។

ប្រាំបួន

ព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ អាប់រ៉ាម ថា ចូរ ឯង ចេញ ពី ស្រុក ឯង ពី ញាតិសន្តាន ឯង ពី ផ្ទះ ឪពុក ឯង ទៅ ឯ ស្រុក ដែល អញ នឹង បង្ហាញ ឯង នោះ អញ នឹង ធ្វើ ឲ្យ ឯង បាន ជា ប្រជាជាតិ មួយ យ៉ាង ធំ ហើយ អញ នឹង ឲ្យ ពរ ដល់ ឯង ហើយ ធ្វើ ឲ្យ ឈ្មោះ ឯង ធំ នោះ ឯង នឹង បាន ជា ពរ ហើយ អញ នឹង ឲ្យ ពរ ដល់ អ្នក ណា ដែល ឲ្យ ពរ ដល់ ឯង ហើយ នឹង ដាក់ បណ្តាសា ដល់ អ្នក ណា ដែល ដាក់ បណ្តាសា ឯង ហើយ គ្រប់ ទាំង គ្រួសារ នៅ ផែនដី នឹង បាន ពរ ដោយសារ ឯង។ លោកុប្បត្តិ ១២:១-៣

នៅ ថ្ងៃ ដដែល នោះ ព្រះយេហូវ៉ា បាន ធ្វើ សេចក្តីសញ្ញា ជាមួយ អាប់រ៉ាម ថា អញ បាន ឲ្យ ស្រុក នេះ ដល់ ពូជពង្ស ឯង ចាប់ តាំង ពី ទន្លេ អេស៊ីប រហូត ដល់ ទន្លេ ធំ គឺ ទន្លេ អឺប្រាត គឺ ជា ទន្លេ កែន សាសន៍ កែននីស សាសន៍ កាដម៉ូនីត សាសន៍ ហេត សាសន៍ ពេរិស៊ីត សាសន៍ រេផែម សាសន៍ អាម៉ូរី សាសន៍ កាណាន សាសន៍ គើកាស៊ី និង សាសន៍ យេប៊ូស។ លោកុប្បត្តិ ១៥:១៨-២១

អញ នឹង ឲ្យ ដល់ ឯង និង ដល់ ពូជ ឯង ដែល កើត មក តាម ក្រោយ ឯង គឺ ស្រុក កាណាន ទាំង មូល ទុក ជា កម្មសិទ្ធិ អស់កល្ប ជានិច្ច ហើយ អញ នឹង ធ្វើ ជា ព្រះ របស់ គេ។ លោកុប្បត្តិ ១៧:៨

ព្រះជាម្ចាស់ បាន មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ កាន់ លោក ម៉ូសេ ថា ៖ « យើង ជា ព្រះយេហូវ៉ា ៖ យើង បាន លេច មក ឲ្យ លោក អ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និង យ៉ាកុប ឃើញ ដោយ នូវ ព្រះនាម នៃ ព្រះ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព បំផុត ប៉ុន្តែ ដោយសារ នាម យើង គឺ យេហូវ៉ា យើង មិន បាន ស្គាល់ យើង ទេ។ យើង ក៏ បាន បង្កើត សេចក្តី សញ្ញា របស់ យើង ជាមួយ នឹង ពួកគេ ដែរ ដើម្បី ឲ្យ ពួកគេ បាន ទទួល ស្រុក កាណាន ជា ស្រុក ដែល ពួកគេ ធ្លាប់ ធ្វើ ដំណើរ កម្សាន្ត ជា ស្រុក ដែល ពួកគេ ជា ជន បរទេស។ » និក្ខមនំ ៦:២-៤

អញ ជា ព្រះយេហូវ៉ា ជា ព្រះ នៃ ឯង រាល់ គ្នា ដែល បាន នាំ ឯង រាល់ គ្នា ចេញ ពី ស្រុក អេស៊ីប ដើម្បី ឲ្យ ស្រុក កាណាន ដល់ ឯង រាល់ គ្នា ហើយ ដើម្បី ធ្វើ ជា ព្រះ នៃ ឯង។ លេវីវិន័យ ២៥:៣៨

ចូរ ត្រឡប់ ទៅ វិញ ហើយ ធ្វើ ដំណើរ ទៅ ឯ ភ្នំ របស់ ពួក អាម៉ូរី និង គ្រប់ ទី កន្លែង នៅ ជិត នោះ នៅ វាល ទំនាប នៅ ភ្នំ ខ្ពស់ៗ នៅ វាល ទំនាប នៅ ខាង ត្បូង និង នៅ មាត់ សមុទ្រ ទៅ ឯ ស្រុក របស់ ពួក កាណាន ទៅ ឯ ភ្នំ លីបង់ ទៅ ដល់ ទន្លេ ធំ គឺ ទន្លេ អឺប្រាត មើល ចុះ អញ បាន តាំង ស្រុក នៅ មុខ ឯង រាល់ គ្នា ហើយ ចូរ ចូល ទៅ ចាប់ យក ស្រុក ដែល ព្រះយេហូវ៉ា បាន ស្បថ នឹង ពួក អយ្យកោ ឯង គឺ អ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និង យ៉ាកុប ថា នឹង ឲ្យ ដល់ គេ និង ពូជ ពង្ស របស់ គេ ត ទៅ មុខ ទៀត ចោទិយកថា ១:៧-៨

ដ្បិត បើ អ្នក រាល់ គ្នា កាន់ តាម បញ្ញត្តិ ទាំង នេះ ដែល ខ្ញុំ បង្គាប់ អ្នក រាល់ គ្នា យ៉ាង ខ្នះខ្នែង ដើម្បី ប្រព្រឹត្ត តាម ដើម្បី ស្រឡាញ់ ព្រះយេហូវ៉ា ជា ព្រះ នៃ អ្នក រាល់ គ្នា ដើរ តាម គ្រប់ ទាំង ផ្លូវ របស់ ទ្រង់ ហើយ នៅ ជាប់ នឹង ទ្រង់ នោះ ព្រះយេហូវ៉ា នឹង បណ្តេញ សាសន៍ ទាំង អស់ នេះ ចេញ ពី មុខ អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង បាន ជាតិ សាសន៍ ដ៏ ធំ ជាង ហើយ មាន ឫទ្ធានុភាព ជាង អ្នក រាល់ គ្នា។ គ្រប់ ទី កន្លែង ដែល បាត ជើង របស់ អ្នក រាល់ គ្នា ជាន់ ឈ្លី នោះ នឹង បាន ជា របស់ ផង អ្នក រាល់ គ្នា ចាប់ តាំង ពី ទីរហោស្ថាន និង ភ្នំ លីបង់ ចាប់ តាំង ពី ទន្លេ គឺ ទន្លេ អឺប្រាត រហូត ដល់ សមុទ្រ ឆ្ងាយ បំផុត។ គ្មាន អ្នក ណា អាច ឈរ នៅ មុខ អ្នក រាល់ គ្នា បាន ឡើយ ដ្បិត ព្រះយេហូវ៉ា ជា ព្រះ នៃ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ធ្វើ ឲ្យ មាន ការ ខ្លាច អ្នក រាល់ គ្នា នៅ លើ ស្រុក ទាំង អស់ ដែល អ្នក រាល់ គ្នា ជាន់ ឈ្លី ដូច ជា ទ្រង់ បាន មាន បន្ទូល មក អ្នក រាល់ គ្នា។ ចោទិយកថា ១១:២២-២៥

ចូរ ឡើង ទៅ លើ ភ្នំ អាបារីម នេះ ដល់ ភ្នំ នេបូរ ដែល នៅ ក្នុង ស្រុក ម៉ូអាប់ ដែល នៅ ទល់ មុខ ក្រុង យេរីខូ ហើយ មើល ស្រុក កាណាន ដែល អញ ឲ្យ ដល់ ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ទុក ជា មរដក ចោទិយកថា ៣២:៤៩

ប្រវត្តិសាស្ត្រ

ក្រោយ ពី លោក ម៉ូសេ ជា អ្នក បម្រើ របស់ ព្រះ យេហូវ៉ា បាន ស្លាប់ ទៅ នោះ ព្រះ យេហូវ៉ា ទ្រង់ មាន បន្ទូល ទៅ លោក យ៉ូស្វេ ជា កូន លោក នូន ជា អ្នក បម្រើ របស់ លោក ម៉ូសេ ថា លោក ម៉ូសេ ជា អ្នក បម្រើ របស់ យើង បាន ស្លាប់ ទៅ ហើយ ដូច្នេះ ចូរ ក្រោក ឡើង ឆ្លង ទន្លេ យ័រដាន់ នេះ ទៅ អ្នក និង ប្រជាជន ទាំង អស់ នេះ ទៅ កាន់ ស្រុក ដែល យើង ឲ្យ ដល់ ពួក គេ គឺ ដល់ ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល។ គ្រប់ ទី កន្លែង ដែល បាត ជើង របស់ អ្នក ជាន់ លើ ដែល យើង បាន ឲ្យ ដល់ អ្នក ដូច ដែល យើង បាន ប្រាប់ លោក ម៉ូសេ ថា ចាប់ តាំង ពី ទី រហោស្ថាន និង ភ្នំ លីបង់ នេះ រហូត ដល់ ទន្លេ ធំ គឺ ទន្លេ អឺប្រាត ដី ទាំង មូល របស់ ពួក ហេត និង រហូត ដល់ សមុទ្រ ធំ ខាង លិច នឹង ជា ព្រំ ដែន របស់ អ្នក។ គ្មាន អ្នក ណា អាច ឈរ នៅ មុខ អ្នក បាន ឡើយ ក្នុង គ្រប់ ជីវិត របស់ អ្នក ដូច ជា យើង បាន នៅ ជា មួយ នឹង លោក ម៉ូសេ ដែរ។ យើង នឹង នៅ ជា មួយ នឹង អ្នក ដែរ។ យើង នឹង មិន បោះបង់ ចោល អ្នក ឬ បោះបង់ ចោល អ្នក ឡើយ

។ ចូរ មាន កម្លាំង ឡើង ហើយ ក្លាហាន ឡើង ដ្បិត អ្នក នឹង ចែក ស្រុក នោះ ជា មរតក ដែល យើង បាន ស្បថ នឹង ពួក អយ្យកោ របស់ គេ ថា នឹង ឲ្យ ដល់ ពួក គេ។ យ៉ូស្វេ ១:១-៦

ហើយ នេះ ជា ស្រុក ដែល ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ទទួល មរតក នៅ ក្នុង ស្រុក កាណាន ដែល អេលាសារ ជា សង្ឃ និង យ៉ូស្វេ ជា កូន របស់ នូន ព្រមទាំង ពួក មេ នៃ ពួក ឪពុក នៃ កុលសម្ព័ន្ធ នៃ ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល បាន ចែក ជូន ជា មរតក ដល់ ពួក គេ។ យ៉ូស្វេ 14:1

ដាវីឌ ក៏ បាន វាយ ប្រហារ ហាដាដេស៊ើរ ជា បុត្រ របស់ រេហូប ស្តេច សូបា ក្នុង កាល ដែល ទ្រង់ ទៅ ដណ្តើម យក ព្រំប្រទល់ របស់ ទ្រង់ នៅ ឯ ទន្លេ អឺប្រាត។ សាំយូអែលទី២ ៨:៣

គឺ សេចក្តីសញ្ញា ដែល ទ្រង់ បាន ធ្វើ ជាមួយ អ័ប្រាហាំ និង សេចក្តី សច្ចា របស់ ទ្រង់ នឹង អ៊ីសាក ហើយ បាន បញ្ជាក់ សេចក្តីសញ្ញា នោះ ដល់ យ៉ាកុប ទុក ជា ច្បាប់ និង ដល់ អ៊ីស្រាអែល ទុក ជា សេចក្តីសញ្ញា ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច ថា អញ នឹង ឲ្យ ស្រុក កាណាន ដល់ ឯង រាល់ គ្នា ជា ចំណែក មរតក របស់ ឯង កាល ឯង រាល់ គ្នា នៅ មាន តិច គឺ តិច ណាស់ ហើយ ជា អ្នក ដទៃ នៅ ក្នុង នោះ។ របាក្សត្រទី១ ១៦:១៦-១៩

ដាវីឌ បាន វាយ ប្រហារ ហាដារេស៊ើរ ជា ស្តេច សូបា នៅ ត្រង់ ហាម៉ាត់ ក្នុង កាល ដែល ទ្រង់ យាង ទៅ តាំង អាណាចក្រ របស់ ទ្រង់ នៅ មាត់ ទន្លេ អឺប្រាត។ ១ របាក្សត្រ ១៨:៣

កំណាព្យ

មានពរហើយ សាសន៍ណាដែលយកព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះរបស់ខ្លួន ហើយសាសន៍ណាដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស ទុកជាមរតករបស់ទ្រង់។ ទំនុកដំកើង ៣៣:១២

ជា សេចក្តីសញ្ញា ដែល ទ្រង់ បាន ធ្វើ ជាមួយ អ័ប្រាហាំ និង សេចក្តី សច្ចា របស់ ទ្រង់ ចំពោះ អ៊ីសាក ហើយ បាន បញ្ជាក់ សេចក្តីសញ្ញា នោះ ដល់ យ៉ាកុប ទុក ជា ច្បាប់ និង ដល់ អ៊ីស្រាអែល ទុក ជា សេចក្តីសញ្ញា ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច ថា៖ « អញ នឹង ឲ្យ ស្រុក កាណាន ដល់ ឯង ជា ចំណែក មរតក របស់ ឯង » ក្នុង កាល ដែល គេ នៅ មាន មនុស្ស តែ បន្តិច ប៉ុណ្ណោះ មែន ហើយ មាន តិច ណាស់ ហើយ ជា អ្នក ដទៃ នៅ ក្នុង នោះ។ ទំនុកដំកើង ១០៥:៩-១២

ទ្រង់ បាន វាយ ប្រហារ ប្រជាជាតិ ដ៏ អស្ចារ្យ ហើយ បាន សម្លាប់ ស្តេច ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព គឺ ស៊ីហុន ជា ស្តេច នៃ ពួក អាម៉ូរី និង អុក ជា ស្តេច នៃ ស្រុក បាសាន និង នគរ ទាំង អស់ នៃ ស្រុក កាណាន ហើយ បាន ប្រទាន ស្រុក របស់ គេ ទុក ជា មរតក ជា មរតក ដល់ អ៊ីស្រាអែល ជា រាស្ត្រ របស់ ទ្រង់ ឱ ព្រះយេហូវ៉ា អើយ ព្រះនាម ទ្រង់ នៅ ស្ថិតស្ថេរ ជា រៀង រហូត ហើយ ឱ ព្រះយេហូវ៉ា អើយ សេចក្តី រំលឹក ដល់ ទ្រង់ នៅ អស់កល្ប ជានិច្ច ទំនុកដំកើង ១៣៥:១០-១៣

ទំនាយ

ហើយនៅថ្ងៃនោះ នឹងមានឫសរបស់អ៊ីសាយ ដែលនឹងក្លាយជាទង់ជ័យរបស់ប្រជាជន ហើយពួកសាសន៍ដទៃនឹងស្វែងរកវា ហើយសេចក្តីសម្រាករបស់ទ្រង់នឹងបានរុងរឿង។ ហើយ នៅ ថ្ងៃ នោះ ព្រះអម្ចាស់ នឹង លើក ព្រះហស្ត របស់ ទ្រង់ ឡើង វិញ ជា លើក ទី ពីរ ដើម្បី យក សំណល់ នៃ រាស្ត្រ របស់ ទ្រង់ មក វិញ ដែល នឹង នៅ សល់ ពី ស្រុក អាស្ស៊ីរី ពី ស្រុក អេស៊ីប ពី ស្រុក ប៉ាត្រូស ពី ស្រុក គូស ពី ស្រុក អេឡាំ ពី ស្រុក ស៊ីណើរ ពី ស្រុក ហាម៉ាត និង ពី កោះ នានា ក្នុង សមុទ្រ។ ទ្រង់ នឹង លើក ទង់ជ័យ មួយ ឡើង សម្រាប់ អស់ ទាំង សាសន៍ ហើយ នឹង ប្រមូល ពួក អ៊ីស្រាអែល ដែល ត្រូវ បណ្តេញ ចេញ ហើយ នឹង ប្រមូល ពួក យូដា ដែល ខ្ចាត់ខ្ចាយ ពី ជ្រុង ទាំង បួន នៃ ផែនដី។ អេសាយ ១១:១០-១២

ហើយនៅថ្ងៃនោះ ព្រះយេហូវ៉ានឹងវាយពីច្រកទន្លេទៅឯអូរអេស៊ីប ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវប្រមូលគ្នាម្តងមួយៗ ឱកូនចៅអ៊ីស្រាអែលអើយ ហើយនៅថ្ងៃនោះ ត្រែដ៏ធំនឹងត្រូវផ្លុំឡើង ហើយពួកគេដែលហៀបនឹងវិនាសនៅក្នុងស្រុកអាសស៊ើរ និងពួកអ្នកដែលត្រូវបានបណ្តេញចេញនៅក្នុងស្រុកអេស៊ីប នឹងមកថ្វាយបង្គំព្រះយេហូវ៉ានៅលើភ្នំបរិសុទ្ធនៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ អេសាយ ២៧:១២-១៣

ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ព្រះយេហូវ៉ាដែលបានបង្កើតឯង ឱយ៉ាកុប ហើយទ្រង់ដែលបានបង្កើតឯង ឱអ៊ីស្រាអែល ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះថា កុំខ្លាចឡើយ ដ្បិតអញបានលោះឯងហើយ អញបានហៅឯងតាមឈ្មោះឯង ឯងជារបស់អញ កាលណាឯងដើរកាត់ទឹក នោះអញនឹងនៅជាមួយឯង ហើយកាត់ទន្លេ នោះវានឹងមិនលិចឯងឡើយ កាលណាឯងដើរកាត់ភ្លើង នោះឯងនឹងមិនត្រូវរលាកឡើយ ហើយអណ្តាតភ្លើងក៏មិនឆេះឯងដែរ។ ដ្បិតអញជាព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃឯង ជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃអ៊ីស្រាអែល ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ឯង អញបានឲ្យអេស៊ីបជាថ្លៃលោះឯង អេត្យូពី និងសេបាជាថ្លៃលោះឯង។ ដោយសារឯងមានតម្លៃនៅចំពោះអញ ឯងមានកិត្តិយស ហើយអញបានស្រឡាញ់ឯង ដូច្នេះអញនឹងឲ្យមនុស្សជាថ្លៃលោះឯង ហើយមនុស្សជាជីវិតឯង។ កុំខ្លាចឡើយ ដ្បិតអញនៅជាមួយឯង អញនឹងនាំពូជឯងមកពីទិសខាងកើត ហើយប្រមូលឯងមកពីទិសខាងលិច អញនឹងប្រាប់ទៅទិសខាងជើងថា ចូរលះបង់ចុះ ហើយទៅទិសខាងត្បូងថា កុំឃាត់ឡើយ ចូរនាំកូនប្រុសអញមកពីឆ្ងាយ ហើយកូនស្រីអញមកពីចុងផែនដី។ គឺ អស់ អ្នក ណា ដែល ហៅ តាម ឈ្មោះ អញ ដ្បិត អញ បាន បង្កើត គេ សម្រាប់ សិរីល្អ របស់ អញ អញ បាន បង្កើត គេ អើ អញ បាន បង្កើត គេ ហើយ។ អេសាយ ៤៣:១-៧

ចូរស្តាប់ខ្ញុំចុះ ឱកោះទាំងឡាយអើយ ចូរស្តាប់ខ្ញុំចុះ ហើយចូរស្តាប់ប្រជាជនពីចម្ងាយអើយ ព្រះយេហូវ៉ាបានហៅខ្ញុំតាំងពីក្នុងផ្ទៃមក ទ្រង់បានហៅឈ្មោះខ្ញុំតាំងពីក្នុងពោះម្តាយមក ទ្រង់បានធ្វើឲ្យមាត់ខ្ញុំដូចជាដាវមុតស្រួច ទ្រង់បានលាក់ខ្ញុំនៅក្នុងស្រមោលនៃព្រះហស្តទ្រង់ ហើយបានធ្វើឲ្យខ្ញុំដូចជាដំបងប៉ូលា ទ្រង់បានលាក់ខ្ញុំនៅក្នុងបំពង់របស់ទ្រង់ ហើយមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ឱអ៊ីស្រាអែលអើយ ឯងជាអ្នកបម្រើរបស់អញ ដែលអញនឹងត្រូវបានលើកតម្កើង។ នោះខ្ញុំបាននិយាយថា អញបានខំប្រឹងធ្វើការឥតប្រយោជន៍ អញបានចំណាយកម្លាំងរបស់អញដោយឥតប្រយោជន៍ ហើយឥតប្រយោជន៍ ប៉ុន្តែការវិនិច្ឆ័យរបស់អញគឺនៅជាមួយព្រះយេហូវ៉ា ហើយការងាររបស់អញគឺនៅជាមួយព្រះរបស់អញ។ ឥឡូវនេះ ព្រះយេហូវ៉ាដែលបានបង្កើតខ្ញុំតាំងពីក្នុងផ្ទៃមក ឲ្យធ្វើជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ដើម្បីនាំយ៉ាកុបមកឯទ្រង់វិញ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ទោះបីជាអ៊ីស្រាអែលមិនត្រូវបានប្រមូលមកក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំនឹងមានសិរីល្អនៅចំពោះព្រះយេហូវ៉ា ហើយព្រះរបស់ខ្ញុំនឹងជាកម្លាំងរបស់ខ្ញុំ។ ហើយ ទ្រង់ មាន បន្ទូល ថា ការ ដែល អ្នក ធ្វើ ជា អ្នក បម្រើ របស់ ខ្ញុំ ដើម្បី លើក កុលសម្ព័ន្ធ យ៉ាកុប ឡើង ហើយ ស្តារ អ៊ីស្រាអែល ដែល បាន រក្សា ទុក ឡើង វិញ នោះ ជា រឿង ស្រាល ទេ។ ខ្ញុំ ក៏ នឹង ឲ្យ អ្នក ធ្វើ ជា ពន្លឺ ដល់ សាសន៍ ដទៃ ដែរ ដើម្បី ឲ្យ អ្នក ធ្វើ ជា សេចក្តី សង្គ្រោះ របស់ ខ្ញុំ រហូត ដល់ ចុង ផែនដី។ អេសាយ ៤៩:១-៦

ដ្បិត អ្នក ដែល បង្កើត ឯង ជា ស្វាមី របស់ ឯង ព្រះយេហូវ៉ា នៃ ពួក ពលបរិវារ ជា ព្រះនាម ទ្រង់ ហើយ ព្រះ ដ៏ ប្រោសលោះ ឯង ជា ព្រះ ដ៏ បរិសុទ្ធ នៃ សាសន៍ អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់ នឹង ត្រូវ ហៅ ថា ជា ព្រះ នៃ ផែនដី ទាំង មូល ដ្បិត ព្រះយេហូវ៉ា បាន ហៅ ឯង ដូច ជា ស្ត្រី ដែល គេ បោះបង់ ចោល ហើយ មាន ចិត្ត សោកសៅ ជា ភរិយា ពី ក្មេង ដែល គេ បដិសេធ ព្រះ នៃ ឯង មាន ព្រះបន្ទូល ថា អញ បាន បោះបង់ ចោល ឯង មួយ ភ្លែត ប៉ុន្តែ អញ នឹង ប្រមូល ឯង ដោយ សេចក្តី មេត្តាករុណា យ៉ាង ខ្លាំង អញ បាន លាក់ មុខ ពី ឯង មួយ ភ្លែត ដោយ សេចក្តី ក្រោធ បន្តិច ប៉ុន្តែ អញ នឹង អាណិត មេត្តា ដល់ ឯង ដោយ សេចក្តី សប្បុរស ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច នេះ ជា ព្រះបន្ទូល នៃ ព្រះយេហូវ៉ា។ អេសាយ ៥៤:៥-៨

ព្រះអម្ចាស់ យេហូវ៉ា ដែល ប្រមូល ពួក អ៊ីស្រាអែល ដែល ត្រូវ បណ្តេញ ចេញ ទ្រង់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា ឯ អញ វិញ នឹង ប្រមូល អ្នក ដទៃ ទៀត មក ឯ ទ្រង់ ក្រៅ ពី អ្នក ដែល បាន ប្រមូល មក ឯ ទ្រង់។ អេសាយ ៥៦:៨

ព្រះយេហូវ៉ា មាន ព្រះបន្ទូល ថា ចូរ វេទនា ដល់ ពួក គង្វាល ដែល បំផ្លាញ ហើយ ខ្ចាត់ខ្ចាយ ចៀម នៅ វាលស្មៅ របស់ អញ។ ហេតុ នោះ បាន ជា ព្រះយេហូវ៉ា ជា ព្រះ នៃ សាសន៍ អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់ មាន ព្រះបន្ទូល ដូច្នេះ ទាស់ នឹង ពួក គង្វាល ដែល ឃ្វាល រាស្ត្រ អញ ថា ឯង រាល់ គ្នា បាន ខ្ចាត់ខ្ចាយ ហ្វូង ចៀម របស់ អញ ហើយ បាន បណ្តេញ គេ ចេញ តែ មិន បាន ទៅ ឯ គេ ទេ មើល ព្រះយេហូវ៉ា មាន ព្រះបន្ទូល ថា អញ នឹង ធ្វើ ទោស ដល់ ឯង រាល់ គ្នា តាម អំពើ អាក្រក់ នៃ ការ ប្រព្រឹត្ត របស់ ឯង រាល់ គ្នា។ អញ នឹង ប្រមូល សំណល់ ហ្វូង ចៀម របស់ អញ ចេញ ពី គ្រប់ ស្រុក ដែល អញ បាន បណ្តេញ គេ ចេញ ហើយ នឹង នាំ គេ ត្រឡប់ មក ឯ ក្រោល របស់ គេ វិញ នោះ គេ នឹង មាន កូន ចៅ ច្រើន ឡើង ហើយ អញ នឹង តាំង ពួក គង្វាល ឲ្យ ឃ្វាល គេ ហើយ គេ នឹង មិន ខ្លាច ទៀត ឡើយ ក៏ មិន ត្រូវ ភ័យ ខ្លាច ទៀត ដែរ ហើយ គេ ក៏ នឹង មិន ខ្វះ ខាត ដែរ នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះយេហូវ៉ា។ យេរេមា ២៣:១-៤

មែនហើយ ព្រះយេហូវ៉ានៃពួកពលបរិវារ ជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលអំពីគ្រឿងប្រដាប់ដែលនៅសេសសល់ក្នុងដំណាក់របស់ព្រះយេហូវ៉ា និងក្នុងដំណាក់របស់ស្តេចយូដា និងក្រុងយេរូសាឡឹមថា ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា គ្រឿងប្រដាប់ទាំងនោះនឹងត្រូវយកទៅបាប៊ីឡូន ហើយនឹងនៅទីនោះរហូតដល់ថ្ងៃដែលអញមកឯគេ នោះអញនឹងនាំវាឡើងមក ហើយប្រគល់វាមកកន្លែងនេះវិញ។ យេរេមា ២៧:២១-២២

ដ្បិតព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា អញស្គាល់គំនិតដែលអញគិតដល់ឯងរាល់គ្នា ជាគំនិតនៃសន្តិភាព មិនមែនគំនិតនៃអំពើអាក្រក់ទេ ដើម្បីឲ្យឯងរាល់គ្នាបានដល់ទីបញ្ចប់ដែលរំពឹងទុក។ នោះឯងរាល់គ្នានឹងអំពាវនាវដល់អញ ហើយឯងរាល់គ្នានឹងទៅអធិស្ឋានដល់អញ ហើយអញនឹងស្តាប់ឯងរាល់គ្នា ហើយឯងរាល់គ្នានឹងស្វែងរកអញ ហើយនឹងឃើញអញ កាលណាឯងរាល់គ្នាស្វែងរកអញដោយអស់ពីចិត្ត នោះអញនឹងឲ្យឯងរាល់គ្នារកឃើញ នោះព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា អញនឹងបង្វែរការជាប់ឃុំឃាំងរបស់ឯងរាល់គ្នាចេញ ហើយអញនឹងប្រមូលឯងរាល់គ្នាមកពីគ្រប់ទាំងសាសន៍ និងមកពីគ្រប់កន្លែងដែលអញបានបណ្តេញឯងរាល់គ្នាចេញ នោះអញនឹងនាំឯងរាល់គ្នាត្រឡប់មកកន្លែងដែលអញបានឲ្យឯងរាល់គ្នាចេញទៅជាឈ្លើយវិញ។ យេរេមា ២៩:១១-១៤

ដ្បិត ព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់ មាន ព្រះបន្ទូល ដូច្នេះ ថា ចូរ ច្រៀង ដោយ អំណរ ជំនួស យ៉ាកុប ហើ
យ ស្រែក ហ៊ោ នៅ កណ្តាល ពួក មេ នៃ សាសន៍ ទាំង ឡាយ ចូរ ប្រកាស ចូរ សរសើរ ហើ
យ ថា ឱ ព្រះយេហូវ៉ា អើយ សូម សង្គ្រោះ រាស្ត្រ របស់ ទ្រង់ គឺ ជា សំណល់ នៃ អ៊ីស្រាអែល មើ
លចុះ អញ នឹង នាំ គេ មក ពី ស្រុក ខាង ជើង ហើយ ប្រមូល គេ មក ពី ដែន ដី
នៃ ផែនដី ព្រម ទាំង មនុស្ស ខ្វាក់ មនុស្ស ខ្វិន ស្ត្រី មាន ផ្ទៃពោះ និង ស្ត្រី ដែល ឈឺ ពោះ ស
ម្រាល កូន មក ជា មួយ គ្នា មនុស្ស មួយ ហ្វូង ធំ នឹង ត្រឡប់ ទៅ ឯ ទី នោះ វិញ។
គេ នឹង មក ដោយ យំ ហើយ អញ នឹង នាំ គេ ដោយ ពាក្យ អង្វរ អញ នឹង នាំ គេ ដើ
រ តាម ដង ទន្លេ តាម ផ្លូវ ត្រង់ ដែល គេ នឹង មិន ជំពប់ ដួល ឡើយ ដ្បិត អញ ជា ឪពុ
ក ដល់ អ៊ីស្រាអែល ហើយ អេប្រាអ៊ីម ជា កូន ច្បង របស់ អញ។ ចូរ ស្តាប់ ព្រះបន្ទូល នៃ ព្រះ
យេហូវ៉ា ឱ អស់ ទាំង សាសន៍ អើយ ហើយ ប្រកាស ប្រាប់ នៅ តាម កោះ ឆ្ងាយៗ ចុះ ហើ
យ ថា ព្រះអង្គ ដែល កំចាត់កំចាយ អ៊ីស្រាអែល នឹង ប្រមូល គេ ហើយ ថែរក្សា គេ ដូច ជា អ្ន
ក គង្វាល ធ្វើ ចំពោះ ហ្វូង ចៀម របស់ គេ។ ដ្បិត ព្រះយេហូវ៉ា បាន ប្រោសលោះ យ៉ាកុប ហើ
យ បាន ប្រោស លោះ គាត់ ឲ្យ រួច ពី កណ្តាប់ ដៃ របស់ អ្នក ដែល មាន កម្លាំង ជា
ង គាត់។ យេរេមា ៣១:៧-១១

ដូច្នេះឥឡូវនេះ ព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល ទ្រង់មានបន្ទូលអំពីទីក្រុងនេះ ដែលអ្នករាល់គ្នាថា វានឹងត្រូវបានប្រគ
ល់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ស្តេចបាប៊ីឡូន ដោយដាវ ដោយទុរ្ភិក្ស និងដោយជំងឺរាតត្បាតថា មើលចុះ យើងនឹងប្រមូលពួ
កគេចេញពីគ្រប់ប្រទេសទាំងអស់ ដែលយើងបានបណ្តេញពួកគេដោយកំហឹង ដោយកំហឹង និងដោយកំហឹងយ៉ាងខ្លាំ
ងរបស់យើង ហើយយើងនឹងនាំពួកគេត្រឡប់មកកន្លែងនេះវិញ ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យពួកគេរស់នៅដោយសុវត្ថិភាព។
ហើយពួកគេនឹងធ្វើជារាស្ត្ររបស់យើង ហើយយើងនឹងធ្វើជាព្រះរបស់ពួកគេ ហើយយើងនឹងឲ្យពួកគេមានចិត្តតែមួយ
និងផ្លូវតែមួយ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចកោតខ្លាចយើងជារៀងរហូត ដើម្បីឲ្យពួកគេ និងកូនចៅរបស់ពួកគេតាមក្រោយ។ ហើ
យយើងនឹងធ្វើសេចក្តីសញ្ញាដ៏អស់កល្បជានិច្ចជាមួយពួកគេ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំនឹងមិនងាកចេញពីពួកគេ ដើម្បីធ្វើឲ្យពួកគេល្អ
ឡើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងដាក់ការភ័យខ្លាចរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេមិនចាកចេញពីយើងឡើយ។ មែនហើ
យ យើងនឹងអរសប្បាយចំពោះពួកគេ ដើម្បីធ្វើឲ្យពួកគេល្អ ហើយខ្ញុំនឹងដាំពួកគេនៅក្នុងទឹកដីនេះដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត
និងព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ។ ដ្បិតព្រះយេហូវ៉ាមានបន្ទូលដូច្នេះថា ដូច ជា អញ បាន នាំ សេចក្តី អាក្រក់ ដ៏
ធំ ទាំង នេះ មក លើ ប្រជាជន នេះ យ៉ាង ណា នោះ អញ នឹង នាំ សេចក្តី ល្អ ទាំង អ
ស់ ដែល អញ បាន សន្យា ដល់ គេ មក លើ គេ យ៉ាង នោះ ដែរ។ យេរេមា ៣២:៣៦-៤២

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេហូវ៉ាបានមកដល់ខ្ញុំម្តងទៀតថា កូនមនុស្សអើយ បងប្អូនរបស់ឯង គឺបងប្អូនរបស់ឯង គឺបងប្អូននៃ
ញាតិសន្តានរបស់ឯង និងវង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងមូល គឺជាអ្នកដែលពួកអ្នកក្រុងយេរូសាឡឹមបាននិយាយថា ចូរឯងរាល់
គ្នាទៅឆ្ងាយពីព្រះយេហូវ៉ាចុះ ដែនដីនេះនឹងត្រូវបានប្រគល់មកយើងវិញហើយ។ ដូច្នេះ ចូរឯងរាល់គ្នានិយាយថា ព្រះ
យេហូវ៉ាទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ ទោះបីអញបានបណ្តេញគេទៅឆ្ងាយនៅកណ្តាលអស់ទាំងសាសន៍ ហើយទោះបីជាអញ
បានខ្ចាត់ខ្ចាយគេទៅនៅក្នុងចំណោមប្រទេសនានាក៏ដោយ ក៏អញនឹងធ្វើជាទីសក្ការៈតូចមួយសម្រាប់គេនៅក្នុងចំណោ
មប្រទេសដែលគេនឹងមកដែរ។ ដូច្នេះ ចូរឯងរាល់គ្នានិយាយថា ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ អញនឹងប្រមូលឯងរា
ល់គ្នាចេញពីបណ្តាជន ហើយប្រមូលឯងរាល់គ្នាចេញពីប្រទេសដែលឯងរាល់គ្នាត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយអញនឹងឲ្យដែ
នដីអ៊ីស្រាអែលដល់ឯងរាល់គ្នា។ ពួកគេនឹងមកឯទីនោះ ហើយពួកគេនឹងដកយករបស់គួរស្អប់ខ្ពើមទាំងអស់របស់វា និ
ងរបស់គួរស្អប់ខ្ពើមទាំងអស់របស់វាចេញពីទីនោះ។ ហើយអញនឹងឲ្យចិត្តតែមួយដល់គេ ហើយអញនឹងដាក់វិញ្ញាណថ្មី
នៅក្នុងឯងរាល់គ្នា។ ហើយ អញ នឹង ដក ចិត្ត រឹង ដូច ថ្ម ចេញ ពី សាច់ ឈាម របស់ គេ
ហើយ នឹង ឲ្យ ចិត្ត សាច់ ដល់ គេ ដើម្បី ឲ្យ គេ អាច ដើរ តាម ក្រឹត្យវិន័យ របស់ អញ រ
ក្សា បញ្ញត្តិ របស់ អញ ហើយ ប្រព្រឹត្ត តាម នោះ គេ នឹង បាន ជា រាស្ត្រ របស់ អញ ហើយ
អញ នឹង ធ្វើ ជា ព្រះ របស់ គេ។ អេសេគាល ១១:១៤-២០

អញនឹងនាំឯងរាល់គ្នាចេញពីបណ្តាជន ហើយនឹងប្រមូលឯងរាល់គ្នាចេញពីប្រទេសដែលឯងរាល់គ្នាត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទៅ ដោយព្រះហស្តដ៏មានឫទ្ធានុភាព ដោយព្រះហស្តដែលលាតសន្ធឹង និងដោយសេចក្តីក្រោធដែលចាក់ចេញមក។ អញនឹងទទួលឯងរាល់គ្នាដោយក្លិនឈ្ងុយរបស់ឯង កាលណាអញនាំឯងរាល់គ្នាចេញពីបណ្តាជន ហើយប្រមូលឯងរាល់គ្នាចេញពីប្រទេសដែលឯងរាល់គ្នាត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទៅ នោះអញនឹងបានញែកជាបរិសុទ្ធនៅក្នុងឯង នៅចំពោះមុខអស់ទាំងសាសន៍ ហើយឯងរាល់គ្នានឹងដឹងថា អញជាព្រះយេហូវ៉ា កាលណាអញនាំឯងរាល់គ្នាចូលទៅក្នុងទឹកដីអ៊ីស្រាអែល ចូលទៅក្នុងទឹកដីដែលអញបានលើកដៃឡើង ឲ្យដល់ពួកបុព្វបុរសរបស់ឯង។ អេសេគាល ២០:៣៤,៤១-៤២

ព្រះអម្ចាស់យេហូវ៉ា ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា កាលណាអញបានប្រមូលវង្សអ៊ីស្រាអែលចេញពីពួកសាសន៍ដែលខ្លួនត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយនឹងបានញែកជាបរិសុទ្ធនៅក្នុងពួកគេ នៅចំពោះមុខសាសន៍ដទៃ នោះគេនឹងរស់នៅក្នុងស្រុករបស់គេ ដែលអញបានឲ្យដល់យ៉ាកុប ជាអ្នកបម្រើអញ ហើយគេនឹងរស់នៅដោយសុខសាន្តនៅទីនោះ ហើយនឹងសង់ផ្ទះ ហើយដាំទំពាំងបាយជូរ មែនហើយ ពួកគេនឹងរស់នៅដោយទំនុកចិត្ត កាលណាអញបានកាត់ទោសដល់អស់អ្នកដែលមើលងាយគេនៅជុំវិញគេ នោះគេនឹងដឹងថា អញជាព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះរបស់គេ។ អេសេគាល ២៨:២៥-២៦

ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ យេហូវ៉ា មាន ព្រះបន្ទូល ដូច្នេះ ថា មើលចុះ យើង នឹង ស្វែងរក ចៀម របស់ យើង ហើយ ស្វែងរក វា ដែរ ដូច ជា អ្នក គង្វាល ស្វែងរក ហ្វូងចៀម របស់ ខ្លួន នៅ ថ្ងៃ ដែល គាត់ នៅ ក្នុង ចំណោម ចៀម របស់ គាត់ ដែល ត្រូវ ខ្ចាត់ខ្ចាយ នោះ យើង នឹង ស្វែងរក ចៀម របស់ យើង ហើយ នឹង រំដោះ ពួកគេ ចេញ ពី គ្រប់ ទីកន្លែង ដែល ពួកគេ ត្រូវ ខ្ចាត់ខ្ចាយ នៅ ថ្ងៃ ដែល មាន ពពក និង ងងឹត។ យើង នឹង នាំ ពួកគេ ចេញ ពី ប្រជាជន ហើយ ប្រមូល ពួកគេ ពី គ្រប់ ប្រទេស ហើយ នឹង នាំ ពួកគេ ទៅ កាន់ ទឹកដី របស់ ពួកគេ ហើយ ចិញ្ចឹម ពួកគេ នៅ លើ ភ្នំ អ៊ីស្រាអែល ក្បែរ ទន្លេ និង នៅ គ្រប់ ទីកន្លែង ដែល មាន មនុស្ស រស់នៅ។ យើង នឹង ចិញ្ចឹម ពួកគេ នៅ ក្នុង វាលស្មៅ ល្អ ហើយ ក្រោល របស់ ពួកគេ នឹង នៅ លើ ភ្នំ ខ្ពស់ៗ នៃ អ៊ីស្រាអែល។ ពួកគេ នឹង ដេក នៅ ក្នុង ក្រោល ល្អ ហើយ ពួកគេ នឹង ស៊ី នៅ លើ ភ្នំ អ៊ីស្រាអែល ក្នុង វាលស្មៅ ដ៏ មាន ជីជាតិ។ យើង នឹង ចិញ្ចឹម ហ្វូងចៀម របស់ យើង ហើយ យើង នឹង ឲ្យ ពួកគេ ដេក ចុះ នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះអម្ចាស់ យេហូវ៉ា។ យើង នឹង ស្វែងរក អ្វី ដែល បាត់បង់ ហើយ នាំ អ្វី ដែល ត្រូវ បាន បណ្តេញ ចេញ មក វិញ ហើយ នឹង រុំ អ្វី ដែល បាក់ ហើយ នឹង ពង្រឹង អ្វី ដែល ឈឺ ប៉ុន្តែ យើង នឹង បំផ្លាញ សត្វ ធាត់ៗ និង សត្វ ខ្លាំងៗ យើង នឹង ចិញ្ចឹម ពួកគេ ដោយ យុត្តិធម៌។ អេសេគាល ៣៤:១១-១៦

ដូច្នេះ ចូរប្រាប់ដល់វង្សអ៊ីស្រាអែលថា ព្រះអម្ចាស់យេហូវ៉ាមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា អញធ្វើបែបនេះមិនមែនសម្រាប់ឯងរាល់គ្នាទេ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ គឺសម្រាប់នាមបរិសុទ្ធរបស់អញ ដែលឯងរាល់គ្នាបានបង្អាប់នៅក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ ដែលឯងរាល់គ្នាបានទៅ។ ហើយអញនឹងញែកនាមដ៏ឧត្តមរបស់អញ ដែលធ្លាប់បានបង្អាប់នៅក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ ដែលឯងរាល់គ្នាបានបង្អាប់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ឲ្យបរិសុទ្ធ នោះសាសន៍ដទៃនឹងដឹងថា អញជាព្រះយេហូវ៉ា ព្រះយេហូវ៉ាមានព្រះបន្ទូលថា កាលណាអញបានញែកបរិសុទ្ធនៅក្នុងឯងរាល់គ្នា នៅចំពោះមុខគេ ដ្បិតអញនឹងយកឯងរាល់គ្នាចេញពីក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ ហើយប្រមូលឯងរាល់គ្នាពីគ្រប់ប្រទេស ហើយនឹងនាំឯងរាល់គ្នាចូលទៅក្នុងទឹកដីរបស់ឯងរាល់គ្នា។ នោះអញនឹងប្រោះទឹកស្អាតលើឯងរាល់គ្នា នោះឯងរាល់គ្នានឹងបានស្អាត ពីគ្រប់ទាំងសេចក្តីកខ្វក់របស់ឯងរាល់គ្នា និងពីគ្រប់ទាំងរូបព្រះរបស់ឯងរាល់គ្នា នោះអញនឹងឲ្យចិត្តថ្មីដល់ឯងរាល់គ្នា ហើយនឹងដាក់វិញ្ញាណថ្មីនៅក្នុងឯងរាល់គ្នា ហើយអញនឹងដកចិត្តថ្មចេញពីសាច់ឈាមរបស់ឯងរាល់គ្នា ហើយអញនឹងឲ្យចិត្តសាច់ដល់ឯងរាល់គ្នា។ អញនឹងដាក់វិញ្ញាណអញនៅក្នុងឯងរាល់គ្នា ហើយធ្វើឲ្យឯងរាល់គ្នាដើរតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់អញ ហើយឯងរាល់គ្នានឹងកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់អញ ហើយប្រព្រឹត្តតាម។ ឯងរាល់គ្នានឹងរស់នៅក្នុងស្រុកដែលអញបានឲ្យដល់ពួកអយ្យ

កោរបស់ឯង ហើយឯងរាល់គ្នានឹងធ្វើជារាស្ត្ររបស់អញ ហើយអញនឹងធ្វើជាព្រះរបស់ឯងរាល់គ្នា។ អេសេគាល ៣៦:២២-២៨

ហើយ ប្រាប់ គេ ថា ព្រះអម្ចាស់ យេហូវ៉ា មាន ព្រះបន្ទូល ដូច្នេះ ថា មើលចុះ អញ នឹង យក ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ចេញ ពី ចំណោម សាសន៍ ដទៃ ដែល គេ បាន ទៅ នោះ ហើយ នឹង ប្រមូល គេ ពី គ្រប់ ទិសទី ហើយ នាំ គេ ចូល ទៅ ក្នុង ស្រុក របស់ គេ វិញ អញ នឹង ធ្វើ ឲ្យ គេ ជា សាសន៍ តែ មួយ នៅ ក្នុង ស្រុក នោះ នៅ លើ ភ្នំ អ៊ីស្រាអែល ហើយ នឹង មាន ស្តេច តែ មួយ ជា ស្តេច សម្រាប់ គេ ទាំង អស់ គេ នឹង លែង ជា សាសន៍ ពីរ ទៀត ហើយ គេ នឹង មិន បែក ជា នគរ ពីរ ទៀត ឡើយ គេ នឹង លែង ធ្វើ ឲ្យ ខ្លួន សៅហ្មង ដោយ រូប ព្រះ របស់ គេ ឬ ដោយ អំពើ គួរ ឲ្យ ស្អប់ ខ្ពើម របស់ គេ ឬ ដោយ អំពើ រំលង របស់ គេ ទៀត ឡើយ។ ប៉ុន្តែ អញ នឹង សង្គ្រោះ គេ ពី គ្រប់ ទី លំនៅ របស់ គេ ដែល គេ បាន ប្រព្រឹត្ត បាប ហើយ នឹង សម្អាត គេ នោះ គេ នឹង ជា រាស្ត្រ របស់ អញ ហើយ អញ នឹង ជា ព្រះ របស់ គេ ដាវីឌ ជា អ្នក បម្រើ របស់ អញ នឹង ធ្វើ តាម គេ ហើយ គេ នឹង រស់ នៅ ក្នុង ស្រុក ដែល អញ បាន ឲ្យ ដល់ យ៉ាកុប ជា អ្នក បម្រើ របស់ អញ ជា ស្រុក ដែល ពួក អយ្យកោ ឯង បាន រស់ នៅ។ ហើយពួកគេនឹងរស់នៅក្នុងនោះ គឺពួកគេ និងកូនចៅរបស់ពួកគេ និងកូនចៅរបស់កូនចៅរបស់ពួកគេជារៀងរហូត ហើយដាវីឌជាអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំនឹងក្លាយជាព្រះអង្គម្ចាស់របស់ពួកគេជារៀងរហូត។ លើសពីនេះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីសញ្ញានៃសន្តិភាពជាមួយពួកគេ សេចក្តីសញ្ញានោះនឹងជាសេចក្តីសញ្ញាដ៏អស់កល្បជានិច្ចជាមួយពួកគេ ហើយខ្ញុំនឹងដាក់ពួកគេ ហើយបង្កើនពួកគេ ព្រមទាំងដាក់ទីសក្ការៈរបស់ខ្ញុំនៅកណ្តាលពួកគេជារៀងរហូត។ រោងឧបោសថរបស់ខ្ញុំក៏នឹងនៅជាមួយពួកគេដែរ មែនហើយ ខ្ញុំនឹងធ្វើជាព្រះរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងធ្វើជារាស្ត្ររបស់ខ្ញុំ។ ហើយពួកសាសន៍ដទៃនឹងដឹងថា ខ្ញុំជាព្រះយេហូវ៉ា បានញែកអ៊ីស្រាអែលឲ្យបរិសុទ្ធ នៅពេលដែលទីសក្ការៈរបស់ខ្ញុំនឹងនៅកណ្តាលពួកគេជារៀងរហូត។ អេសេគាល ៣៧:២១-២៨

ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់យេហូវ៉ាមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា ឥឡូវនេះ យើងនឹងនាំពួកយ៉ាកុបដែលជាប់ជាឈ្លើយមកវិញ ហើយនឹងមានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់វង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងមូល ហើយនឹងមានចិត្តច្រណែនចំពោះឈ្មោះបរិសុទ្ធរបស់យើង បន្ទាប់ពីនោះ ពួកគេបានទ្រាំទ្រនឹងសេចក្តីអាម៉ាស់ និងអំពើរំលងទាំងអស់របស់ពួកគេ ដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្តចំពោះយើង ក្នុងកាលដែលពួកគេរស់នៅដោយសុវត្ថិភាពនៅក្នុងស្រុករបស់ពួកគេ ហើយគ្មានអ្នកណាធ្វើឲ្យពួកគេភ័យខ្លាចឡើយ។ កាលណាយើងនាំពួកគេមកវិញពីប្រជាជន ហើយប្រមូលពួកគេចេញពីស្រុករបស់ខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេ ហើយត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធនៅក្នុងពួកគេ នៅចំពោះមុខប្រជាជាតិជាច្រើន នោះពួកគេនឹងដឹងថា យើងជាព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះរបស់ពួកគេ ដែលបានធ្វើឲ្យពួកគេត្រូវជាប់ជាឈ្លើយក្នុងចំណោមប្រជាជាតិនានា ប៉ុន្តែយើងបានប្រមូលពួកគេទៅកាន់ស្រុករបស់ពួកគេវិញ ហើយមិនបានទុកអ្នកណាម្នាក់ឲ្យនៅទីនោះទៀតទេ។ ហើយយើងក៏មិនលាក់មុខពីពួកគេទៀតដែរ ដ្បិតយើងបានចាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់យើងមកលើវង្សអ៊ីស្រាអែល នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់យេហូវ៉ា។ (អេសេគាល ៣៩:២៥-២៩)

ប៉ុន្តែចំនួនកូនចៅអ៊ីស្រាអែលនឹងមានចំនួនច្រើនដូចខ្សាច់សមុទ្រ ដែលមិនអាចវាស់ ឬរាប់បានឡើយ ហើយនៅកន្លែងដែលធ្លាប់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា អ្នករាល់គ្នាមិនមែនជារាស្ត្ររបស់ខ្ញុំទេ នោះនឹងមានមនុស្សនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា អ្នករាល់គ្នាជាកូនចៅរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅទីនោះ។ ពេលនោះ កូនចៅយូដា និងកូនចៅអ៊ីស្រាអែលនឹងត្រូវប្រមូលផ្តុំគ្នា ហើយតែងតាំងខ្លួនឯងជាប្រមុខតែមួយ ហើយពួកគេនឹងចេញពីស្រុកនោះមក ដ្បិតថ្ងៃនៃក្រុងយេសរាលនឹងអស្ចារ្យណាស់។ ហូសេ ១:១០-១១

អ៊ីស្រាអែល ត្រូវ លេប បាត់ ទៅ ហើយ ឥឡូវ នេះ គេ នឹង នៅ ក្នុង ចំណោម សាសន៍ ដទៃ ដូច ជា ភាជនៈ ដែល គ្មាន ទី គាប់ ចិត្ត ដ្បិត គេ បាន ឡើង ទៅ អាសស៊ើរ ដូច ជា លាព្រៃ តែ ម្នាក់ ឯង អេប្រាអ៊ីម បាន ជួល សហាយ ស្មន់ អើ ទោះ បើ គេ បាន ជួល នៅ ក្នុង ចំណោម សាសន៍ ដទៃ ក៏ ដោយ ឥឡូវ នេះ អញ នឹង ប្រមូល គេ មក ហើយ គេ នឹង ព្រួយ បារម្ភ បន្តិច ចំពោះ បន្ទុក របស់ ស្តេច នៃ ពួក ចៅហ្វាយ។ ហូសេ ៨:៨-១០

ឱ យ៉ាកុប អើយ អញ នឹង ប្រមូល ឯង ទាំង អស់ គ្នា ជា មិន ខាន អញ នឹង ប្រមូល សំណល់ នៃ អ៊ីស្រាអែល ជា មិន ខាន អញ នឹង ដាក់ គេ ឲ្យ នៅ ជុំ គ្នា ដូច ជា ចៀម នៅ ក្រុង បូសរ៉ា ដូច ជា ហ្វូង ចៀម នៅ កណ្តាល ក្រោល របស់ គេ គេ នឹង ធ្វើ សំឡេង យ៉ាង ខ្លាំង ដោយ ព្រោះ មនុស្ស ច្រើន។ មីកា 2:12

ព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា នៅ ថ្ងៃ នោះ អញ នឹង ប្រមូល អស់ អ្នក ដែល ខ្វិន ហើយ នឹង ប្រមូល អស់ អ្នក ដែល ត្រូវ បណ្តេញ ចេញ និង អស់ អ្នក ដែល អញ បាន ធ្វើ ទុក្ខ ហើយ អញ នឹង ធ្វើ ឲ្យ អស់ អ្នក ដែល ខ្វិន ក្លាយ ជា សំណល់ ហើយ អស់ អ្នក ដែល ត្រូវ បោះ ចោល ឆ្ងាយ ទៅ ជា សាសន៍ ដ៏ ខ្លាំង ពូកែ ហើយ ព្រះយេហូវ៉ា នឹង គ្រង រាជ្យ លើ គេ នៅ លើ ភ្នំ ស៊ីយ៉ូន ចាប់ តាំង ពី ពេល នេះ ត ទៅ រហូត ដល់ អស់ កល្ប ជានិច្ច។ មីកា ៤:៦-៧

ចូរច្រៀងចុះ ឱអ៊ីស្រាអែលអើយ ចូរស្រែកឡើង ចូរអរសប្បាយ ហើយអរសប្បាយដោយអស់ពីចិត្តចុះ ព្រះយេហូវ៉ាបានដកយកទោសរបស់អ្នកចេញហើយ ទ្រង់បានបណ្តេញខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកចេញហើយ ស្តេចអ៊ីស្រាអែល គឺព្រះយេហូវ៉ាគង់នៅកណ្តាលអ្នក អ្នកនឹងមិនឃើញអំពើអាក្រក់ទៀតទេ។ នៅថ្ងៃនោះ គេនឹងនិយាយទៅកាន់ក្រុងយេរូសាឡឹមថា កុំខ្លាចឡើយ ហើយទៅកាន់ក្រុងស៊ីយ៉ូនថា កុំឲ្យដៃអ្នកខ្ជិលឡើយ។ ព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះរបស់អ្នក ដែលគង់នៅកណ្តាលអ្នក ទ្រង់មានឫទ្ធានុភាព ទ្រង់នឹងជួយសង្គ្រោះ ទ្រង់នឹងអរសប្បាយចំពោះអ្នកដោយអំណរ ទ្រង់នឹងសម្រាកក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងអរសប្បាយចំពោះអ្នកដោយច្រៀង។ ខ្ញុំនឹងប្រមូលអស់អ្នកដែលសោកសៅចំពោះកិច្ចប្រជុំដ៏ឧឡារិក ដែលជារបស់អ្នក ដែលការតិះដៀលនោះជាបន្ទុក។ មើលចុះ នៅពេលនោះ ខ្ញុំនឹងបំបាត់អស់អ្នកដែលធ្វើទុក្ខអ្នក ហើយខ្ញុំនឹងសង្គ្រោះអ្នកដែលខ្វិន ហើយប្រមូលអ្នកដែលត្រូវគេបណ្តេញចេញ ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យពួកគេសរសើរ និងកិត្តិនាមនៅគ្រប់ដែនដីដែលពួកគេត្រូវអាម៉ាស់។ នៅ ពេល នោះ យើង នឹង នាំ អ្នក រាល់ គ្នា មក វិញ គឺ នៅ ពេល ដែល យើង ប្រមូល អ្នក រាល់ គ្នា មក វិញ ដ្បិត យើង នឹង ធ្វើ ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា មាន ឈ្មោះ ល្បី ហើយ ជា ទី សរសើរ ដល់ មនុស្ស ទាំង អស់ នៅ លើ ផែនដី ក្នុង កាល ដែល យើង នាំ អ្នក រាល់ គ្នា ត្រឡប់ មក វិញ នូវ ការ ជាប់ ឃុំឃាំង នៅ ចំពោះ មុខ អ្នក រាល់ គ្នា នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះយេហូវ៉ា។—សេផានា ៣:១៤-២០

ហើយ អញ នឹង ពង្រឹង វង្ស យូដា ហើយ អញ នឹង សង្គ្រោះ វង្ស យ៉ូសែប ហើយ អញ នឹង នាំ គេ មក វិញ ដើម្បី ដាក់ គេ វិញ ដ្បិត អញ មាន សេចក្តី មេត្តា ករុណា ដល់ គេ ហើយ គេ នឹង ដូច ជា អញ មិន បាន បោះបង់ គេ ចោល ឡើយ ដ្បិត អញ ជា ព្រះយេហូវ៉ា ជា ព្រះ របស់ គេ ហើយ នឹង ស្តាប់ គេ។ ពួក អេប្រាអ៊ីម នឹង ដូច ជា មនុស្ស ខ្លាំង ពូកែ ហើយ ចិត្ត គេ នឹង អរ សប្បាយ ដូច ជា ដោយសារ ស្រា មែនហើយ កូនចៅ គេ នឹង ឃើញ ហើយ អរ សប្បាយ ចិត្ត គេ នឹង អរ សប្បាយ ក្នុង ព្រះយេហូវ៉ា។ អញ នឹង ស្រែក ហៅ ហៅ គេ ហើយ ប្រមូល គេ មក ដ្បិត អញ បាន ប្រោស លោះ គេ ហើយ គេ នឹង ចម្រើន ឡើង ដូច ជា គេ បាន ចម្រើន ឡើង។ ហើយ អញ នឹង សាប ព្រោះ គេ នៅ ក្នុង ចំណោម ប្រជាជន ហើយ គេ នឹង នឹក ដល់ អញ នៅ ក្នុង ស្រុក ឆ្ងាយៗ ហើយ គេ នឹង រស់

នៅ ជាមួយ កូនចៅ គេ ហើយ វិល មក វិញ។ អញ ក៏ នឹង នាំ គេ ចេញ ពី ស្រុក អេស៊ីប មក វិញ ហើយ ប្រមូល គេ ចេញ ពី ស្រុក អាស្ស៊ីរី ហើយ អញ នឹង នាំ គេ ទៅ ក្នុង ស្រុក កាឡាដ និង ស្រុក លីបង់ ហើយ នឹង រក កន្លែង សម្រាប់ គេ មិន ឃើញ ឡើយ។ សាការី 10:6-10

គម្ពីរសញ្ញាថ្មី

កាល គេ បាន មក ជួបជុំ គ្នា ហើយ នោះ គេ ក៏ ទូល សួរ ទ្រង់ ថា ព្រះអម្ចាស់ អើយ តើ ទ្រង់ នឹង តាំង នគរ អ៊ីស្រាអែល ឡើង វិញ នៅ ពេល នេះ ឬ អី ទ្រង់ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ គេ ថា មិន មែន ជា ការងារ របស់ អ្នក រាល់ គ្នា ឲ្យ ដឹង ពី ពេល វេលា ឬ រដូវ កាល ដែល ព្រះវរបិតា បាន ដាក់ ដោយ ឫទ្ធានុភាព របស់ ទ្រង់ នោះ ទេ ប៉ុន្តែ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ទទួល ឫទ្ធានុភាព បន្ទាប់ ពី ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ បាន យាង មក សណ្ឋិត លើ អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ធ្វើ ជា ទី បន្ទាល់ ដល់ ខ្ញុំ នៅ ក្រុង យេរូសាឡឹម នៅ ក្នុង ស្រុក យូដា ទាំង មូល នៅ ស្រុក សាម៉ារី ហើយ រហូត ដល់ ចុង ផែនដី បំផុត ផង កិច្ចការ ១:៦-៨

ដើម្បី ឲ្យ នៅ ក្នុង គ្រា កាន់កាប់ ត្រួតត្រា នៃ ពេល ពេញ កំណត់ នោះ ទ្រង់ នឹង ប្រមូល គ្រប់ ទាំង អស់ ឲ្យ មក ជា មួយ ក្នុង ព្រះគ្រីស្ទ ទាំង នៅ ស្ថានសួគ៌ និង នៅ ផែនដី ផង គឺ នៅ ក្នុង ទ្រង់ ដែរ អេភេសូរ ១:១០

ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ យើងសូមអង្វរបងប្អូន ដោយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទយាងមក និងដោយការជួបជុំគ្នារបស់យើងនៅចំពោះទ្រង់ ដើម្បីកុំឲ្យបងប្អូនឆាប់រង្គោះរង្គើ ឬមានចិត្តថប់បារម្ភឡើយ ទោះបីជាដោយវិញ្ញាណ ឬដោយពាក្យសម្ដី ឬដោយសំបុត្រដូចជាមកពីយើងក៏ដោយ ដូចជាថ្ងៃនៃព្រះគ្រីស្ទជិតមកដល់ហើយ។ កុំឲ្យអ្នកណាបញ្ឆោតបងប្អូនដោយមធ្យោបាយណាមួយឡើយ ដ្បិតថ្ងៃនោះនឹងមិនមកដល់ឡើយ លុះត្រាតែមានការក្បត់ជំនឿជាមុនសិន ហើយមនុស្សបាបនោះនឹងលេចចេញមក ជាកូននៃសេចក្ដីវិនាស ដែលប្រឆាំងនឹង ហើយលើកតម្កើងខ្លួនលើសពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលហៅថាព្រះ ឬអ្វីដែលគេគោរពបូជា ដើម្បីឲ្យអ្នកនោះដូចជាព្រះអង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ ដោយបង្ហាញថាខ្លួនជាព្រះ។ ថែស្សាឡូនីចទី២ ២:១-៤

អាប៉ូគ្រីហ្វា

បន្ទាប់មក តូប៊ីតបានសរសេរការអធិស្ឋានដោយអរសប្បាយ ហើយនិយាយថា «សូមឲ្យព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះជន្មរស់ជារៀងរហូត សូមឲ្យព្រះរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់បានប្រកបដោយព្រះពរ។ ដ្បិតទ្រង់វាយដំ ហើយមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា ទ្រង់នាំចុះទៅឋាននរក ហើយនាំមកវិញ គ្មានអ្នកណាអាចគេចផុតពីព្រះហស្តរបស់ទ្រង់បានឡើយ។ ចូរសារភាពទ្រង់នៅចំពោះមុខសាសន៍ដទៃ ឱកូនចៅអ៊ីស្រាអែលអើយ ដ្បិតទ្រង់បានកម្ចាត់កម្ចាយយើងនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ នៅទីនោះ ចូរប្រកាសពីភាពអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ហើយលើកតម្កើងទ្រង់នៅចំពោះមុខមនុស្សទាំងអស់ដែលនៅរស់ ដ្បិតទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង ហើយទ្រង់ជាព្រះវរបិតារបស់យើងជារៀងរហូត។ ទ្រង់នឹងវាយដំយើងដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់យើង ហើយនឹងមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាម្តងទៀត ហើយនឹងប្រមូលយើងចេញពីគ្រប់ជាតិសាសន៍ ដែលទ្រង់បានកម្ចាត់កម្ចាយយើងនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ តូប៊ីត ១៣:១-៥

សូម ប្រមូល ពូជ អំបូរ យ៉ាកុប ទាំង អស់ មក ជុំ គ្នា ហើយ ទទួល មរតក ពួក គេ ដូច ជា តាំង ពី ដើម មក ឱ ព្រះយេហូវ៉ា អើយ សូម ទ្រង់ មេត្តា ករុណា ដល់ ប្រជាជន ដែល បាន ហៅ តាម ព្រះនាម ទ្រង់ និង ដល់ អ៊ីស្រាអែល ដែល ទ្រង់ បាន ដាក់ ឈ្មោះ ជា កូន ច្បង របស់ ទ្រង់។ សាស្តា ៣៦:១១-១២

ឱ ក្រុង យេរូសាឡឹម អើយ ចូរ មើល ជុំវិញ ឯង ទៅ ទិស ខាង កើត ហើយ មើល សេចក្តី អំណរ ដែល មក ដល់ ឯង ពី ព្រះ មើល ចុះ កូនៗ របស់ ឯង មក ហើយ ដែល ឯង បាន ចាត់ ឲ្យ ទៅ គេ បាន មក ជួបជុំ គ្នា ពី ទិស ខាង កើត ទៅ ទិស ខាង លិច ដោយ សារ ព្រះបន្ទូល នៃ ព្រះ ដ៏ បរិសុទ្ធ ដោយ អរ សប្បាយ ក្នុង សិរី ល្អ នៃ ព្រះ។ បារូក ៤:៣៦-៣៧

ចូរក្រោកឡើង ឱក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ ចូរឈរនៅទីខ្ពស់ ហើយមើលទៅទិសខាងកើត ហើយមើលកូនចៅរបស់អ្នកបានប្រមូលផ្តុំគ្នាពីទិសខាងលិចទៅទិសខាងកើត ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ដោយអរសប្បាយក្នុងការចងចាំពីព្រះ។ បារូក ៥:៥

ហើយការអធិស្ឋានមានដូចនេះថា ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ ជាព្រះដែលបង្កើតរបស់ទាំងអស់ ដែលគួរឱ្យខ្លាច និងខ្លាំងក្លា សុចរិត និងមេត្តាករុណា និងជាព្រះមហាក្សត្រតែមួយគត់ និងប្រកបដោយព្រះគុណ ជាអ្នកប្រទានរបស់ទាំងអស់តែមួយគត់ ជាអ្នកសុចរិតតែមួយគត់ ដែលមានឫទ្ធានុភាព និងអស់កល្បជានិច្ច ព្រះអង្គដែលបានរំដោះអ៊ីស្រាអែលពីគ្រប់បញ្ហាទាំងអស់ ហើយបានជ្រើសរើសបុព្វបុរស ហើយញែកពួកគេចេញជាបរិសុទ្ធ សូមទទួលយញ្ញបូជាសម្រាប់ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលទាំងមូលរបស់ព្រះអង្គ ហើយរក្សាចំណែករបស់ព្រះអង្គ ហើយញែកវាចេញជាបរិសុទ្ធ។ សូមប្រមូលអ្នកដែលខ្ចាត់ខ្ចាយចេញពីយើង សូមរំដោះអ្នកដែលបម្រើក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ដទៃ សូមទតមើលពួកដែលគេមើលងាយ និងស្អប់ខ្ពើម ហើយសូមឱ្យពួកសាសន៍ដទៃដឹងថា ព្រះអង្គជាព្រះនៃយើង។ ២ ម៉ាកាប៊ី ១:២៤-២៧

យើង ខ្ញុំ សង្ឃឹម ដែរ ថា ព្រះ ដែល បាន រំដោះ រាស្ត្រ របស់ ទ្រង់ ទាំង អស់ ហើយ បាន ប្រទាន មរតក នគរ សង្ឃ និង ទីសក្ការៈ ដល់ ពួក គេ ទាំង អស់ គ្នា ដូច ដែល ទ្រង់ បាន សន្យា ក្នុង ក្រឹត្យវិន័យ ទ្រង់ នឹង មាន សេចក្តី មេត្តាករុណា មក លើ យើង ខ្ញុំ ក្នុង ពេល ឆាប់ៗ ហើយ ប្រមូល យើង ខ្ញុំ ពី គ្រប់ ដែនដី នៅ ក្រោម មេឃ ឲ្យ មក ឯ ទី បរិសុទ្ធ ដ្បិត ទ្រង់ បាន រំដោះ យើង ខ្ញុំ ឲ្យ រួច ពី ទុក្ខ លំបាក យ៉ាង ខ្លាំង ហើយ បាន បន្សុទ្ធ ទី នោះ ផង។ (២ ម៉ាកាស ២:១៧-១៨)

ចាស៊ើរ និង ជូប៊ីលី

ហើយ នៅ ឆ្នាំ ទី ដប់ប្រាំ នៃ ការ រស់នៅ របស់ អាប់រ៉ាម នៅ ក្នុង ស្រុក កាណាន ដែល ជា ឆ្នាំ ទី ចិតសិប នៃ ជីវិត របស់ អាប់រ៉ាម ហើយ ព្រះយេហូវ៉ា បាន លេច មក ឯ អាប់រ៉ាម នៅ ឆ្នាំ នោះ ហើយ ទ្រង់ មាន បន្ទូល ទៅ គាត់ ថា អញ ជា ព្រះយេហូវ៉ា ដែល បាន នាំ ឯង ចេញ ពី អ៊ើរ កាឌីម ដើម្បី ឲ្យ ស្រុក នេះ ជា មរតក ដូច្នេះ ចូរ ដើរ នៅ ចំពោះ អញ ហើយ ឲ្យ បាន គ្រប់លក្ខណ៍ ហើយ កាន់ តាម បញ្ញត្តិ របស់ អញ ដ្បិត អញ នឹង ឲ្យ ស្រុក នេះ ជា មរតក ដល់ ឯង និង ពូជពង្ស ឯង ចាប់ តាំង ពី ទន្លេ មីតរ៉ែម រហូត ដល់ ទន្លេ អឺប្រាត ដ៏ ធំ។ (យ៉ាស៊ើរ ១៣:១៧-១៨)

អេសាវ ក៏ ក្រោក ឡើង ត្រឡប់ ទៅ រក យ៉ាកុប វិញ ហើយ ធ្វើ តាម អ្វីៗ ដែល នេបាយ៉ូត
ជា កូន របស់ អ៊ីសម៉ាអែល បាន ណែនាំ។ អេសាវ បាន យក ទ្រព្យសម្បត្តិ ទាំង អស់ ដែល
អ៊ីសាក បាន ទុក ចោល គឺ ព្រលឹង សត្វ ព្រៃ សត្វ គោ ក្របី និង ទ្រព្យសម្បត្តិ ទាំង អស់។ គា
ត់ មិន បាន ឲ្យ យ៉ាកុប ជា ប្អូន ប្រុស របស់ គាត់ ទេ។ យ៉ាកុប បាន យក ស្រុក កាណា
ន ទាំង មូល ចាប់ តាំង ពី ស្ទឹង អេស៊ីប រហូត ដល់ ទន្លេ អឺប្រាត ហើយ គាត់ បាន យក
វា ជា កម្មសិទ្ធិ អស់កល្ប ជានិច្ច សម្រាប់ កូនៗ របស់ គាត់ និង ពូជពង្ស របស់ គាត់ ជា រៀ
ង រហូត។ នេះ ជា ពាក្យ ដែល យ៉ាកុប បាន សរសេរ ក្នុង សៀវភៅ ថា ៖ ស្រុក កាណាន និ
ង ទីក្រុង ទាំង អស់ របស់ ជនជាតិ ហេត ជនជាតិ ហេវី ជនជាតិ យេប៊ូស ជនជាតិ អាម៉ូរី ជនជា
តិ ពេរីស៊ីត និង ជនជាតិ គើកាស៊ី ប្រជាជាតិ ទាំង ប្រាំពីរ ចាប់ តាំង ពី ទន្លេ អេស៊ីប រហូត ដ
ល់ ទន្លេ អឺប្រាត។ យ៉ាស៊ើរ ៤៧:២៤,២៧

បន្ទាប់ ពី លោក ម៉ូសេ ស្លាប់ ទៅ នោះ ព្រះ យេហូវ៉ា ទ្រង់ មាន បន្ទូល ទៅ លោក យ៉ូស្វេ
ជា កូន របស់ លោក នូន ថា ចូរ ក្រោក ឡើង ហើយ ឆ្លង ទន្លេ យ័រដាន់ ទៅ កាន់ ស្រុក
ដែល អញ បាន ឲ្យ ដល់ ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល នោះ ឯង នឹង ធ្វើ ឲ្យ ពួក កូន
ចៅ អ៊ីស្រាអែល ទទួល ស្រុក នោះ ជា មរតក។ គ្រប់ ទី កន្លែង ដែល បាត ជើង ឯង ជា
ន់ នឹង ជា របស់ ឯង រាល់ គ្នា ចាប់ តាំង ពី ទី រហោស្ថាន លីបង់ រហូត ដល់ ទន្លេ ធំ
នោះ ទន្លេ ពេរ៉ាត នឹង ជា ព្រំប្រទល់ របស់ ឯង។ យ៉ាស៊ើរ ៨៨:១-៣

បន្ទាប់ មក គេ នឹង បែរ មក រក អញ ពី ចំណោម សាសន៍ ដទៃ ដោយ អស់ ពី ចិត្ត អ
ស់ ពី ព្រលឹង និង អស់ ពី កម្លាំង ហើយ អញ នឹង ប្រមូល គេ ពី ចំណោម សាសន៍ ដ
ទៃ ទាំង អស់ ហើយ គេ នឹង ស្វែង រក អញ ដើម្បី ឲ្យ គេ រក អញ ឃើញ ក្នុង កាល ដែ
ល គេ ស្វែង រក អញ ដោយ អស់ ពី ចិត្ត និង អស់ ពី ព្រលឹង។ យ៉ូហាន ១:១៤

ទ្រង់ មាន បន្ទូល ទៅ លោក ថា ៖ «អញ ជា ព្រះយេហូវ៉ា ដែល បាន នាំ ឯង ចេញ ពី
ក្រុង អ៊ើរ នៃ ស្រុក ខាល់ដេ ដើម្បី ឲ្យ ឯង បាន ស្រុក របស់ ពួក កាណាន ជា កម្មសិទ្ធិ
ជា រៀង រហូត ហើយ អញ នឹង ធ្វើ ជា ព្រះ ដល់ ឯង និង ដល់ ពូជពង្ស ឯង ត ទៅ មុ
ខ»។ នៅ ថ្ងៃ នោះ ព្រះយេហូវ៉ា បាន ធ្វើ សេចក្ដី សញ្ញា ជាមួយ អាប់រ៉ាម ដោយ មាន បន្ទូល
ថា ៖ «អញ នឹង ឲ្យ ស្រុក នេះ ដល់ ពូជពង្ស ឯង ចាប់ តាំង ពី ទន្លេ អេស៊ីប រហូត ដល់
ទន្លេ ធំ គឺ ទន្លេ អឺប្រាត សាសន៍ កែន សាសន៍ កែនស៊ីត សាសន៍ កាដម៉ូនីត សាសន៍ ពេរីស៊ីត សាស
ន៍ រេផែម សាសន៍ ផាកូរីត សាសន៍ ហេវីត សាសន៍ អាម៉ូរី សាសន៍ កាណាន សាសន៍ គើកាស៊ីត និង
សាសន៍ យេប៊ូស។ » យ៉ូហាន ១៤:៧,១៨

ហើយ អញ នឹង ឲ្យ ដល់ ឯង និង ដល់ ពូជ ឯង តាម ក្រោយ ឯង នូវ ស្រុក ដែល ឯ
ង ធ្លាប់ ជា អ្នក ស្នាក់ នៅ ជា អ្នក ដទៃ គឺ ស្រុក កាណាន ដើម្បី ឲ្យ ឯង បាន កាន់ កា
ប់ ជា រៀង រហូត ហើយ អញ នឹង ធ្វើ ជា ព្រះ របស់ គេ។ យក្ខិនី ១៥:១០

សៀវភៅអេដែនដែលត្រូវបានបំភ្លេចចោល

ខ្ញុំ បាន និយាយ ទៅ យ៉ាកុប ជា ឪពុក ខ្ញុំ ថា ៖ ព្រះអម្ចាស់ នឹង បំផ្លាញ ពួក កាណាន ដោយ សារ អ្នក ហើយ នឹង ប្រទាន ស្រុក របស់ គេ ដល់ អ្នក និង ដល់ ពូជពង្ស របស់ អ្នក តាម ក្រោយ។

ហើយ ក្រោយ ពី ការ ទាំង នេះ ព្រះអម្ចាស់ ផ្ទាល់ (ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ) នឹង រះ ឡើង ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ពន្លឺ នៃ សេចក្តី សុចរិត ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ត្រឡប់ ទៅ កាន់ ដែនដី របស់ អ្នក វិញ។ ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ឃើញ ទ្រង់ នៅ ក្រុង យេរូសាឡឹម ដោយ យល់ ដល់ ព្រះនាម ទ្រង់។ ហើយ ដោយ សារ អំពើ អាក្រក់ នៃ កិច្ចការ របស់ អ្នក រាល់ គ្នា អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ញុះញង់ ទ្រង់ ឲ្យ ខ្ញាល់ ម្តង ទៀត ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ត្រូវ ទ្រង់ បោះ ចោល រហូត ដល់ ពេល ដែល បាន សម្រេច។ គម្ពីរ សញ្ញា សាំយូអែល ២:៣២-៣៥

ហើយ បន្ទាប់ ពី អ្នក រាល់ គ្នា បាន ថយ ចុះ ហើយ មាន ចំនួន តិច នោះ អ្នក រាល់ គ្នា ត្រឡប់ មក វិញ ហើយ ទទួល ស្គាល់ ព្រះ យេហូវ៉ា ជា ព្រះ របស់ អ្នក ហើយ ទ្រង់ នឹង នាំ អ្នក រាល់ គ្នា ត្រឡប់ មក ក្នុង ស្រុក របស់ អ្នក វិញ តាម សេចក្តី មេត្តាករុណា ដ៏ បរិបូរណ៍ របស់ ទ្រង់។ ហើយ បន្ទាប់ ពី ពួក គេ មក ដល់ ស្រុក របស់ ដូនតា របស់ គេ នោះ ពួក គេ នឹង ភ្លេច ព្រះ យេហូវ៉ា ម្តង ទៀត ហើយ ក្លាយ ជា មនុស្ស មិន គោរព ព្រះ។ ហើយ ព្រះ យេហូវ៉ា នឹង ខ្ចាត់ខ្ចាយ ពួក គេ នៅ លើ ផ្ទៃ ផែនដី ទាំង មូល រហូត ដល់ សេចក្តី មេត្តាករុណា របស់ ព្រះ យេហូវ៉ា (យេស៊ូវគ្រីស្ទ) នឹង មក ដល់ ជា មនុស្ស ដែល ប្រព្រឹត្ត សេចក្តី សុចរិត និង ប្រព្រឹត្ត សេចក្តី មេត្តាករុណា ដល់ អស់ អ្នក ដែល នៅ ឆ្ងាយ និង ដល់ អ្នក ដែល នៅ ជិត។ គម្ពីរ សញ្ញា នៃ ណាបថាលី ១:៣០-៣២

ដំណឹងល្អ - មានតែព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេដែលជួយសង្គ្រោះ

នាង នឹង សម្រាល បាន បុត្រ មួយ ហើយ អ្នក ត្រូវ ថ្វាយ ព្រះនាម ថា យេស៊ូវ ដ្បិត បុត្រ នោះ នឹង សង្គ្រោះ រាស្ត្រ ទ្រង់ ឲ្យ រួច ពី អំពើ បាប របស់ គេ។ ម៉ាថាយ ១:២១

ដ្បិត ព្រះ ទ្រង់ ស្រឡាញ់ មនុស្ស លោក ដល់ ម៉្លេះ បាន ជា ទ្រង់ ប្រទាន ព្រះរាជបុត្រា តែ មួយ របស់ ទ្រង់ ដើម្បី ឲ្យ អ្នក ណា ដែល ជឿ ដល់ ព្រះរាជបុត្រា នោះ មិន ត្រូវ វិនាស ឡើយ គឺ ឲ្យ មាន ជីវិត អស់កល្ប ជានិច្ច វិញ។ យ៉ូហាន ៣:១៦

ព្រះយេស៊ូវ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ គាត់ ថា ខ្ញុំ ជា ផ្លូវ ជា សេចក្តីពិត ហើយ ជា ជីវិត គ្មាន អ្នក ណា ទៅ ឯ ព្រះវរបិតា បាន ឡើយ លើកលែងតែ មក តាម ខ្ញុំ។ យ៉ូហាន ១៤:៦

ហើយ គ្មាន សេចក្តី សង្គ្រោះ ដោយសារ អ្នក ណា ផ្សេង ទៀត ឡើយ ដ្បិត នៅ ក្រោម មេឃ គ្មាន នាម ណា ផ្សេង ទៀត បាន ប្រទាន មក មនុស្ស លោក ដែល ឲ្យ យើង រាល់ គ្នា បាន សង្គ្រោះ នោះ ឡើយ។ កិច្ចការ ៤:១២

ដ្បិត មុន ដំបូង ខ្ញុំ បាន ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា នូវ សេចក្តី ដែល ខ្ញុំ បាន ទទួល ដែរ គឺ ថា ព្រះគ្រីស្ទ បាន សុគត ដើម្បី អំពើ បាប របស់ យើង តាម បទគម្ពីរ ហើយ ថា ទ្រង់ ត្រូវ បាន បញ្ចុះ ក្នុង ផ្នូរ រួច ទ្រង់ បាន រស់ ឡើង វិញ នៅ ថ្ងៃ ទី បី តាម បទគម្ពីរ កូរិនថូស ទី ១ ១៥:៣-៤

យើង បាន សេចក្តី ប្រោស លោះ នៅ ក្នុង ទ្រង់ ដោយសារ ព្រះលោហិត របស់ ទ្រង់ គឺ ជា ការ អត់ ទោស បាប តាម សេចក្តី សប្បុរស នៃ ព្រះគុណ របស់ ទ្រង់ អេភេសូរ ១:៧

មានសេចក្តីពិតបួនយ៉ាងដែលយើងត្រូវតែយល់ឲ្យបានពេញលេញ៖

១. ព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់អ្នកខ្លាំងណាស់។

ទ្រង់ចង់ឱ្យអ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនៅស្ថានសួគ៌ជាមួយទ្រង់។
ដ្បិត ព្រះ ទ្រង់ ស្រឡាញ់ មនុស្ស លោក ដល់ ម្ល៉េះ បាន ជា ទ្រង់ ប្រទាន ព្រះរាជបុត្រា តែ មួយ របស់ ទ្រង់ ដើម្បី ឲ្យ អ្នក ណា ដែល ជឿ ដល់ ព្រះរាជបុត្រា នោះ មិន ត្រូវ វិនាស ឡើយ គឺ ឲ្យ មាន ជីវិត អស់កល្ប ជានិច្ច វិញ។ យ៉ូហាន ៣:១៦

ទ្រង់ចង់ឱ្យអ្នកមានជីវិតដ៏បរិបូរណ៍ និងមានអត្ថន័យជាមួយទ្រង់។
ចោរ វា មក ដើម្បី លួច សម្លាប់ ហើយ បំផ្លាញ ចោល។ ខ្ញុំ បាន មក ដើម្បី ឲ្យ គេ មាន ជីវិត ហើយ ឲ្យ គេ មាន ជីវិត នោះ បរិបូរណ៍។ យ៉ូហាន ១០:១០

ទោះបីជាយ៉ាងនេះក្តី មនុស្សជាច្រើនមិនជួបប្រទះនឹងជីវិតដែលមានអត្ថន័យទេ ហើយមិនប្រាកដថាពួកគេមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចឬអត់ទេ ពីព្រោះ...

២. មនុស្សមានបាបដោយធម្មជាតិ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលគាត់ត្រូវបានបំបែកចេញពីព្រះ។

ទាំងអស់គ្នាបានធ្វើបាប។
ដ្បិត មនុស្ស ទាំង អស់ បាន ធ្វើ បាប ហើយ ខ្វះ មិន ដល់ សិរីល្អ នៃ ព្រះ រ៉ូម ៣:២៣
ដ្បិត ការ ស្រឡាញ់ ប្រាក់ នោះ ហើយ ជា ឫសគល់ នៃ អំពើ អាក្រក់ គ្រប់ យ៉ាង... ១ធីម៉ូថេ ៦:១០

ឈ្នួលនៃអំពើបាបគឺជាសេចក្តីស្លាប់។
ដ្បិត ឈ្នួល នៃ អំពើ បាប គឺ សេចក្តី ស្លាប់... រ៉ូម ៦:២៣

ព្រះគម្ពីរបានកំណត់អំពីសេចក្តីស្លាប់ពីរប្រភេទ៖
• ការស្លាប់ខាងរាងកាយ
ហើយ ដូច ជា មនុស្ស ត្រូវ បាន កំណត់ ឲ្យ ស្លាប់ ម្តង រួច បន្ទាប់ មក នឹង ត្រូវ ជំនុំ ជម្រះ។ ហេព្រើរ ៩:២៧

• ការស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ ឬការបែកចេញពីព្រះជារៀងរហូតនៅក្នុងឋាននរក
ប៉ុន្តែ ពួក អ្នក ដែល ខ្លាច ពួក មិន ជឿ ពួក អ្នក គួរ ឲ្យ ស្អប់ខ្ពើម ពួក ឃាតករ ពួក អ្នក ប្រព្រឹត្ត អំពើ ផិត ក្បត់ ពួក អ្នក មន្តអាគម ពួក អ្នក ថ្វាយបង្គំ រូប ព្រះ និង ពួក អ្នក ភូតភរ ទាំង អស់ នឹង មាន ចំណែក នៅ ក្នុង បឹង ដែល ឆេះ ដោយ ភ្លើង និង ស្ពាន់ធ័រ ដែល ជា សេចក្តី ស្លាប់ ទី ពីរ។ វិវរណៈ ២១:៨

ប្រសិនបើមនុស្សត្រូវបានបំបែកចេញពីព្រះដោយសារតែអំពើបាបរបស់គាត់ តើអ្វីជាដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហានេះ? យើងតែងតែគិតថាដំណោះស្រាយគឺ៖ សាសនា អំពើល្អ និងសុជីវធម៌។ ប៉ុន្តែមានតែដំណោះស្រាយមួយគត់ពីព្រះ។

៣. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាផ្លូវតែមួយគត់ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌។

នេះ ជា សេចក្តី ប្រកាស របស់ ព្រះ។
ព្រះយេស៊ូវ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ គាត់ ថា ខ្ញុំ ជា ផ្លូវ ជា សេចក្តីពិត ហើយ ជា ជីវិត គ្មាន អ្នក ណា ទៅ ឯ ព្រះវរបិតា បាន ឡើយ លើកលែងតែ មក តាម ខ្ញុំ។ យ៉ូហាន ១៤:៦

ទ្រង់ បាន បង់ ទោស ពេញលេញ សម្រាប់ អំពើបាប របស់ យើង។
ដ្បិត ព្រះគ្រីស្ទ ក៏ បាន រងទុក្ខ ម្តង ដែរ ដោយ ព្រោះ អំពើ បាប គឺ ជា ព្រះ ដ៏ សុចរិត ជំនួស មនុស្ស ទុច្ចរិត ដើម្បី នឹង នាំ យើង រាល់ គ្នា ទៅ ឯ ព្រះ ដោយ ទ្រង់ ត្រូវ គេ ធ្វើ គុត ខាង សាច់ ឈាម តែ បាន ប្រោស ឲ្យ មាន ជីវិត ឡើង វិញ ដោយ ព្រះវិញ្ញាណ។ ១ពេត្រុស ៣:១៨
យើង បាន សេចក្តី ប្រោស លោះ នៅ ក្នុង ទ្រង់ ដោយសារ ព្រះលោហិត របស់ ទ្រង់ គឺ ជា ការ អត់ ទោស បាប តាម សេចក្តី សប្បុរស នៃ ព្រះគុណ របស់ ទ្រង់ អេភេសូរ ១:៧

ទ្រង់ មាន សេចក្តី សន្យា អំពី ជីវិត អស់កល្ប ជានិច្ច។
អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រា នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយអ្នកណាដែលមិនជឿដល់ព្រះរាជបុត្រា នោះនឹងមិនឃើញជីវិតឡើយ គឺសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះនៅជាប់នឹងអ្នកនោះឯង។ យ៉ូហាន ៣:៣៦
ដ្បិត ឈ្នួល របស់ អំពើ បាប គឺ ជា សេចក្តី ស្លាប់ ប៉ុន្តែ អំណោយ ទាន របស់ ព្រះ គឺ ជា ជីវិត ដ៏ នៅ អស់ កល្ប ជានិច្ច ដោយ សារ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជា ព្រះអម្ចាស់ នៃ យើង។ រ៉ូម ៦:២៣

៤. យើងត្រូវជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដើម្បីបានសង្គ្រោះ។

សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងគឺដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ដ្បិត គឺ ដោយ ព្រះគុណ ដែល អ្នក រាល់ គ្នា បាន សង្គ្រោះ ដោយសារ សេចក្តី ជំនឿ ហើយ សេចក្តី នោះ មិន មែន មក ពី អ្នក រាល់ គ្នា ទេ គឺ ជា អំណោយ ទាន របស់ ព្រះ មិនមែន មក ពី ការ ប្រព្រឹត្ត ទេ ក្រែង អ្នក ណា អួត ខ្លួន។ អេភេសូរ ២:៨-៩

ដ្បិត អ្នក ណា ដែល អំពាវនាវ ដល់ ព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់ នោះ នឹង បាន សង្គ្រោះ។ រ៉ូម ១០:១៣

ការអធិស្ឋានរបស់មនុស្សមានបាប
សូមអធិស្ឋានដោយជំនឿនេះ៖
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមអរព្រះគុណព្រះអង្គច្រើនសម្រាប់ការស្រឡាញ់ទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំសារភាពថាទូលបង្គំជាមនុស្សមានបាប ហើយខ្ញុំសូមការអភ័យទោសពីព្រះអង្គ។ សូមអរព្រះគុណព្រះអង្គសម្រាប់ការបង្ហូរព្រះលោហិតរបស់ព្រះអង្គដើម្បីសងបាបទូលបង្គំទាំងអស់។ សូមអរព្រះគុណព្រះអង្គសម្រាប់ការសុគតនៅលើឈើឆ្កាង ការបញ្ចុះសព និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះអង្គ។ ទូលបង្គំទុកចិត្តព្រះអង្គជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំទទួលយកអំណោយនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ចរបស់ព្រះអង្គ ហើយទូលបង្គំប្រគល់ជីវិតរបស់ទូលបង្គំទៅព្រះអង្គ។ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យគោរពតាមបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ព្រះអង្គ ហើយធ្វើជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ។ អាម៉ែន។

ប្រសិនបើអ្នកបានទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះរឿងខាងក្រោមនេះបានកើតឡើងចំពោះអ្នកហើយ៖
• ឥឡូវនេះ អ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចជាមួយព្រះ។
នេះ ជា ព្រះហឫទ័យ របស់ ព្រះអង្គ ដែល បាន ចាត់ ខ្ញុំ ឲ្យ មក គឺ ឲ្យ អ្នក ណា ដែល ឃើញ ព្រះរាជបុត្រា ហើយ ជឿ លើ ព្រះអង្គ បាន ជីវិត អស់កល្ប ជានិច្ច ហើយ ខ្ញុំ នឹង ប្រោស អ្នក នោះ ឲ្យ រស់ ឡើង វិញ នៅ ថ្ងៃ ចុង បំផុត។ យ៉ូហាន ៦:៤០
• អំពើបាបទាំងអស់របស់អ្នកត្រូវបានសង និងអភ័យទោសហើយ។ (អតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល អនាគតកាល)
ប៉ុន្តែ ក្រោយ ពី បាន ថ្វាយ យញ្ញបូជា តែ មួយ សម្រាប់ អំពើ បាប រួច ហើយ នោះ ទ្រង់ បាន គង់ នៅ ខាង ស្តាំ ព្រះ ជា រៀង រហូត ហេព្រើរ ១០:១២
• អ្នកគឺជាការបង្កើតថ្មីមួយនៅក្នុងព្រះនេត្ររបស់ព្រះ។ វាគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃជីវិតថ្មីរបស់អ្នក។
ដូច្នេះ បើ អ្នក ណា នៅ ក្នុង ព្រះគ្រីស្ទ អ្នក នោះ ជា សត្វ ថ្មី ហើយ អ្វីៗ ចាស់ៗ បាន កន្លង ផុត ទៅ មើល គ្រប់ ទាំង អស់ បាន ត្រឡប់ ជា ថ្មី វិញ។ កូរិនថូស ទី២ ៥:១៧
• អ្នកបានក្លាយជាកូនរបស់ព្រះ។
ប៉ុន្តែ អស់ អ្នក ណា ដែល ទទួល ទ្រង់ នោះ ទ្រង់ បាន ប្រទាន អំណាច ឲ្យ ត្រឡប់ ជា កូន ព្រះ គឺ ដល់ អស់ អ្នក ណា ដែល ជឿ ដល់ ព្រះនាម ទ្រង់។ យ៉ូហាន ១:១២

អំពើល្អមិនមែនជាមធ្យោបាយសម្រាប់យើងដើម្បីបានសង្គ្រោះនោះទេ ប៉ុន្តែជាភស្តុតាង ឬផលផ្លែនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង។
ដ្បិត យើង ជា ស្នាដៃ របស់ ទ្រង់ ដែល បាន បង្កើត មក ក្នុង ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ សម្រាប់ ការ ល្អ ដែល ព្រះ បាន បង្គាប់ ជា មុន ឲ្យ យើង ប្រព្រឹត្ត តាម។ អេភេសូរ ២:១០
សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក!

ពិធីរំលឹកដល់ម៉ារី នៃបេថានី

លុះ នៅ បេថានី ក្នុង ផ្ទះ របស់ ស៊ីម៉ូន ជា មនុស្ស ឃ្លង់ កាល ទ្រង់ កំពុង សោយ អាហារ នោះ មាន ស្ត្រី ម្នាក់ មក កាន់ ប្រអប់ ថ្ម អាឡាបាស្ទើរ ដែល មាន ប្រេង ក្រអូប ណាដដ៏ មាន តម្លៃ ណាស់ នាង ក៏ បំបែក ប្រអប់ នោះ ហើយ ចាក់ លើ ក្បាល ទ្រង់។ មាន អ្នក ខ្លះ ខឹង ក្នុង ចិត្ត ថា ហេតុ អ្វី បាន ជា ខ្ជះខ្ជាយ ប្រេង ក្រអូប នេះ ធ្វើ ដូច្នេះ? ដ្បិត អាច លក់ បាន ជាង បី រយ កាក់ ហើយ ចែក ឲ្យ អ្នក ក្រ បាន ហើយ! គេ ក៏ រអ៊ូរទាំ ដាក់ នាង។ ព្រះយេស៊ូវ មាន បន្ទូល ថា ទុក ឲ្យ នាង នៅ ចុះ ហេតុ អ្វី បាន ជា រំខាន នាង? នាង បាន ធ្វើ ការ ល្អ ដល់ ខ្ញុំ។ ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា មាន អ្នក ក្រ នៅ ជា មួយ ជានិច្ច ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា អាច ធ្វើ ល្អ ដល់ គេ តាម ចិត្ត ប៉ុន្តែ អ្នក រាល់ គ្នា មិន បាន

ធ្វើ ជា និច្ច ទេ។ នាង បាន ធ្វើ អ្វី ដែល នាង អាច ធ្វើ បាន នាង បាន មក មុន ដើម្បី លាប ប្រេង ក្រអូប លើ រូប កាយ ខ្ញុំ សម្រាប់ បញ្ចុះ។ ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ប្រាកដ ថា កន្លែង ណា ដែល ដំណឹង ល្អ នេះ ត្រូវ ប្រកាស ពាសពេញ ពិភពលោក នោះ ការ ដែល នាង បាន ធ្វើ នឹង ត្រូវ គេ និយាយ ជា ទី រំលឹក ដល់ នាង។ ម៉ាកុស 14:3-9